

දුඃභවයින්ටුඉකරණ ය.

දසදාන වස්තුසප්ත කරණය.

— ၁၁၀ —

{ မලိකဝර්ග නාමය }

ဇီဝတိ ဗဟိန္ဒိယတိယံ ဘေဓာဓာဓိဇာ

ဗုဒ္ဓသမ္ဘာဝတေ.

ဓိရသုဘေ

သုဗ္ဗ. ဝိဝိဗ္ဗ. ဝိလိခိတ

ဝါဠိဗ္ဗိ

သုဗ္ဗသုဘေ

သုဗ္ဗသုဘေ, သုဗ္ဗသုဘေ

ဗုဒ္ဓသမ္ဘာဝတေ.

သုဗ္ဗသုဘေ

1898.

දස දු නි ව සු සස කරණං.

කමො නසං ගතවතො අරහතො
සමමාසමබ්බසං.

යො සන්තිසින්නො චරබොධිසුලෙ
මාරසං සෙහං මිහතිං විපජ්ජන්,
සමබොධිමාගස්සී අනන්තසුඤ්ඤා
ලොකුන්නමො තං පනමාමි බුද්ධං.

අවස්ථිතො අරියපථො ජනානං
මොක්ඛසංවේසාය උත්තං ව ඉගො,
බිමෙමා අයං සන්තිකරො පණීතො
නිය්සානිකො තං පනමාමි බිම්බං.

සංඝො විසුඤ්ඤා චරදකපිණේයො
සන්තිඤ්ඤො සබ්බලොප්පතින්නො,
ගුණෝපනෙකෙහි සම්මපන්නො
අනාසවො තං පනමාමි සබ්බං.

සුණාරං තුමෙහ විචනං මමෙතං
යං දුඤ්ඤං දසධා පසින්නං,
සුගතං යථා භාසති ලොකනාපථා
තථෙ'ව තං 'දුනි පකාසයිසං.

අනන්ත පානං අප චන්ද්‍ර යානං
ලොලංච ගතිච විලෙපනච,
සෙය්‍යංච ආවාස පදිපෙය්‍යංච
ඉමෙ දස දුනිමිති වුච්ඡන්ති.

අනෙකරුපෙති රසෙහි යුක්තං
අනනං නරො භූජනී සබ්බකාලෙ,
න ඡතු ජානානී බුද්ධ පුත්තිං
අනනපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

සුසංඛතං ගතීරසුපග්ගං
නානාවිධං පාණීනසක්කිරාදිං,
පිවන්ති කාලෙ වරපානකං යෙ
පානපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

කොසෙය්‍යසකප්පාසිකකම්මානි
දුක්ඛපතතුණණකතාමකානි,
වසානි සෙවන්ති සුභානි ඔව්වා
වසපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

යෙ හස්සියානං අථ අස්ස යානං
රථගග්ගානං සිවිකව යානං,
තෙ තං සමාරුහත වරන්ති ලොකෙ
යානපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

මාලං විචිත්‍රං සුරතීං සුගතීං
වට්ඨසකං චුක්ඛට්ඨකං විභූතං,
ධාරෙතති මාලං මනුජා මනුඤ්ඤං
මාලපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

උතුකකමං බුපනිසෙය්‍යගබ්භං
චුණ්ණන බුමෙන ව ඵකම්මස්සං,
තරා පවායන්ති සරීරගතීං
බුමපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

කප්පුරරුක්ඛිනගරං තුරුක්ඛං
කාලාගරු වඤ්ඤකුඤ්ඤමම,
සද්ධි ලෙපන්ති විලෙපනං යෙ
විලෙපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

සුවණ්ණපාදෙ මණිවිත්තනගෙස
කොසෙය්‍යපදිවසරණෙ මහගෙස,
සයන්ති ඵලබ්බිමරෙ මනුස්සා
මහපද්ධතස්ස ඵලං වදන්ති.

පාසාදගනින රමණියරූප
 හැකිබවාවෙහි ප්‍රපට්ඨනනා,
 වසනාති නසමි. පරිසා සමිඳා
 ආවාසදාසාස පලං වදනති.

පසාදවකුලි නරා සමිඳා,
 සුනිමමලා දිබ්බසමානනනනා,
 පසොගති තෙ බිමමමය ම වකුලා
 දීපපදානසාස පලං වදනති.

පකාසිනං මෙ දසවන්දනං
 යමෙකමෙකං විවිධානියංසං,
 ආදී ජිනානං දසපාරමිතං
 විකුසුනි තං පුරසිතබ්බමෙවා 'ති.

දස දහසක් දස දහසක්.

“අනෙකරූපෙහි රසෙහි යුතතං
 අනා නරො භුජනි සබ්බකාලො;
 න භාතු ජායාති මුද්‍යා දුකං
 අනනාසදාසාස පලං වදනති”

ඉති එන අනනදානා නාම.

අනානං යෙ දෙනති මුදිතා දකතිණයොසු තාදිසු;
 තෙසමිඤ්ඤාති සබ්බකා අනුරුඤ්ඤා යථා පුරෙ.
 භුතපුබ්බා නද ආසි අනනනාතරා ‘ති විසුසුතො;
 දළිඤ්ඤා කපණො එකො තිණගාරෙන ජිවති.
 සොති පච්චිකුලිසාස ප්‍රපට්ඨසාස තාදිනො;
 පසනො අනනනො භාසාස දනො ව ඉදමිබ්බි.
 භගොන අනනනා දෙනන මා මෙ දළිඤ්ඤා අසු;
 නාසි ‘ති වචනංනාම මාගමෙතු භව භවො.
 පච්චිකුලිසාස නා සුසා අනනනාරසාස පසනං’
 දෙනනසානුරුඤ්ඤා ඉමාගාපා අභාසසි.
 ඉමිතං පසිතං තුයාං බිප්පමෙව සමිඤ්ඤාතු;
 භුතබ්බා පුරෙතතු සබ්බකා වරෙසු පණ්ණරසො යථා.

ඉව්විනං පඤ්චනං තුය්‍යං ඩිප්පමෙව සමිජ්ඣිකු,
 සබ්බෙ පුරෙතකු සබ්බස්සා මණි ථොතිරසො යථා.
 ඉවාහි ඵ්භි ගාථාහි තස්ස දුභාණුමොදනා,
 කත්වා පථෙවකවුමො සො තතො සානා අපකකාමි,
 කමමසෙය්‍යොව විපාකෙන බුබුභාදෙ ඉධාගතො,
 සො ඛතතිශ්කුලෙ ඡතො අනුරුද්ධා'හි විසුජනා,
 සාලිනං තණ්ඩුලං හතතං සුඛං විගතකාලකා,
 අබණ්ඩං සාධුකං පකකා මනුෂ්‍යො චාරුදස්සනං.
 සුවණ්ණචාලපකකිතං සුචිමංසුපසචනා,
 චණ්ණනකිරසුපතං අතතා හුජ්ඣි සබ්බද,
 සමිමො හොගසමපතො සුඛමාලො සුඛධිතො,
 නායි'ති'පි නරානාහි පුබ්බකමිං සමිජ්ඣගි.
 සො සාසනෙ පබ්බජිතො ඥාපජාතො බුද්ධස්සුතො,
 හිසෙය්‍යා විජ්ජා අහිසෙය්‍යා දිබ්බචක්ඛුතවුතොතො.
 ඉතිවිධා දිබ්බසොතං පරමිතතවිදු නාථා,
 පුබ්බජ්ඣිදිබ්බචක්ඛු ආසවසාධාමිජ්ඣගා.
 ආලොකපරණං කත්වා තෙන දිව්‍යකාම චක්ඛුතා,
 ලොකධාතුසහස්සාහි තෙවිවට්ඨාච අද්දස.
 තතො සො තෙන දිව්‍යකා විසුජමිත නච මෙනසා,
 පුබ්බන්තිවාසා සජ්ජා විතතං සමිජ්ඣගි.
 අනනභාරො පුරෙ ආසි දළිඤ්ඤා හිණ්ණාරතො,
 පිණ්ඩපාතො මසා දිව්‍යතො ලාජ්ජවිසස්ස තාදිතො.
 සස්සථ අප්පමතමපි හතතං දිනතං මසා පුරෙ,
 අනනතහොගජාතොමිති ඵකහතරසමිදං පලං.

ඉමෙවං අනුරුද්ධොරෙන බුද්ධතරෙ අනනභාරකාලෙ,
 ලාජ්ජවිසස්ස පථෙවකවුමස්ස දිනතාපිණ්ඩපාතස්ස අසං ආතිසංඝො.—

තෙන වදාමි.

අනනං සෙ දෙනති මුදිතා දකඛිණෙය්‍යෙසු තාදිසු,
 තෙසමිජ්ඣගාහි සබ්බස්සා අනුරුද්ධො යථා පුරෙ'හි.

අනනං සෙ දෙනති මුදිතා පුණ්ණකෙතිතතසු තාදිසු,
 තෙසමිජ්ඣගාහි සබ්බස්සා නාගදහො යථා පුරෙ'.

කම?— එකසමී පන සතියෙහි ගැටවා පෙතට නිමිතාවිතාරෙ වසී,
 නද්ද ආයතන සිව්ලිහෙකරො පවති හිඬවුසනෙහි සකිං හිම වනාං
 වාරිකා වර වාරිකා නොන ගනිමිදනපබ්බතො තෙනනුපසඛනමි, නා
 ගද්දෙතනාදෙවරාජාපි ඉරසං ආගමනං දිසවා “අයො තො ආ
 ගතො” හි හසිතුට්ඨිමිතො හුඤ්ඤා ඉරසං ආගතනාලකො ප
 ච්ඡාස සනතදිවසෙසු එකදිවසං ධීරපිණ්ඩපාතං අදුසි, එකදිවසං දුසි
 පිණ්ඩපාතං අදුසි, එකදිවසං නවතිනපිණ්ඩපාතං අදුසි, එකදිවසං
 සප්තිපිණ්ඩපාතං අදුසි, එකදිවසං නිරුද්ධකපාසාසපිණ්ඩපාතං අදු
 සි, එකදිවසං පච්ඡොරසපිණ්ඩපාතං අදුසි, එකදිවසං චතුරිධුරපි
 ණ්ඩපාතං අදුසි, සනතසු වාරසු පකඛිනාදිවිකාරනාමෙව අදුසි
 ‘හි වෙදිතං..’ භික්ඛුසංඝො දෙවපුත්තො අපරිශන්නකං පච්ඡො
 රසපිණ්ඩපාතදුකං දිසවා එවමාන “පසංචාලිතො දෙවරකෙසු තො
 වරිඬුතො දුසංචාතො පඤ්ඤා නොති, න ධීරං න දුසිතිධිමතං න ක
 වතිනං උඛිතං නසප්ති පාඨනං පඤ්ඤායති, අභි ව පන දෙවපු
 තො අපරිශන්නෙව පච්ඡොරසපිණ්ඩපාතං පිණ්ඩපාතං දෙති
 ‘හි කංකාරණං පුච්ඡතො එවමාන.

දෙවරාජ කමං ලඛා ඉදං සබ්බං සමිජ්ඣති,
 කිං වෙ පුරුකතං කමිං ඉදං නාට සුභං මි තෙ’ හි
 දෙවපුත්තො ව නාමමාන,
 ගතො මයා කසංඝෙහි භික්ඛුසංඝො උපට්ඨිතො
 ධීරගතො නද්ද දින්නං පලං ‘දුති සමිජ්ඣති’ හි

එවං දෙවපුත්තො භික්ඛුසංඝො අනන්තො පුබ්බකමිං විනායකො
 ආරාමවතුකාමො “අනං හි ගතො කසංඝපදසබ්බලො කාලෙ එක
 සමී කුලෙ නිබ්බන්තො” මයි සො අහං සසුසන්තිකා බිමං සුඤ්ඤා හි
 කුච්ඡාසංඝො ධීරසලාකතො දුඤ්ඤා නද්ද විසතිවසංසකොති හි
 කුච්ඡාසංඝො නිවිමාලං සුසජ්ජිතං කන්ධා නානා විබසපිමිධු
 සකාරාදිහි යොජිතං ධීරගතො අදුසි, අනන්තරාගතො පච්ඡොරස
 වසනෙව සංඝං සනතපෙසසිං, සවාහං තත්ථ යාවතාපුකං තත්ථා පු
 ඤ්ඤකමිං කන්ධා තෙනා වචිතො ඉමයමි. ගනිමිදනපබ්බතො ක න
 කමිමිතො අවජ්ජාසකසපරිකිණ්ණො නාගද්දෙනා නාම කුමමා
 නං දෙවොනං මහිසිකො මහානුගාවො හුඤ්ඤා නිබ්බන්තො එකං බුඬි
 වතරං විනිතාමෙසිං, එවං ගතො නිවිමං ධීරසලාකතො සංඝො නිසං
 සෙක අපරිශන්නෙව පුඤ්ඤසුබ්බමසනො පසංචා “හි සො” භි
 ක්කමිධුඤ්ඤාපහං වං පකාශෙතො ගාමමානං—

ඉමෙ සත්තර්තා පුඤ්ඤාභි රතා වට්ටෙකාසයා නෙ අනන්තො උප්පත්තො පටිභාස උතතර්තා උප්පත්තිවසෙන ඵලානෙ භවෙ සො ධෙවා යාවආකාතිට්ඨහමනා පරිනිබ්බාසිසානති; ඉති උමාරතු භේසු සම්මාසමුබ්බාදිසු උමාරං පුඤ්ඤං කත්වා අතිඋමාරං විජාකං ලහන්ති. පුඤ්ඤකම්මං පන සංඤ්ඤානෙතො ඉමං ගාථමාහ;—

පුඤ්ඤං චෙ පුරිසො කසිරා කසිර ඵෙතං පුතං පුතා,
තමහි වජ්ඣං කසිරාථ සුඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො 'ති.

දෙසනාපර්යොසානෙ බහු සොනාපනති පලාදිති පංචුණිංසු 'ති ඵලිං අනන්තදානානාම පුඤ්ඤකෙකිනෙතස්ස දින්නාං ගෙප්පලහාවං චෙදිතබ්බං; තෙන වදාම.—

අනන්තං යෙ දෙතති මුදිතා පුඤ්ඤානෙතෙතස්ස තාදිසු,
තෙසම්මිත්තිනති සබ්බාසා නානදනෙතො යථා පුරු'ති.

ඉදං නානදනං වදාමි.—1

අනන්තං යෙ දෙතති මුදිතා පුඤ්ඤානෙතෙතස්ස තාදිසු,
තෙසම්මිත්තිනති සබ්බාසා විනෙතොනහපති යථා.

කථං?—ඉතනා කප්පසත්තසත්තස්සම්මත්තකෙ පද්මවුහනෙරා නාම හභවා හංසවතී; නාම නගරං උපනිස්සාස සුදස්සනමහාපිභාතර විහරන්තො අනන්තො සත්ත ඵකං උපාසකං බම්බකපිකානං. අනන්තොන යපෙනනං දිසවා තද්ද ඵකො කුලපුත්තො හං සානන්තරං පජානං කරොතො නානානා භික්ඛුසංඝාව සත්තාහං හොපෙසී, සො බම්බකපිකතොය කතාභිතිහාතො දෙවචිත්තුසස්ස සංසරිත්වා කස්සපසම්මාසමුබ්බකාලෙ ඵකං මිගපුද්දකකුලෙති බ්බතතිත්වා සො උසීමනිය අරඤ්ඤ මිගෙ වසිත්වා මංසතාරං ඝරං තෙත්වා විකකිණිත්වා පුතතදාරං පොසෙතොනා ජිවිකා කප්පෙසී, අපථකදිවසං දෙවෙ වස්සනෙත පාතො'ව මිගෙ මාරණස්ස සත්මාදාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මිගෙ ඔලොකෙතොනා ඉතනා විතො විවරති, ඵකං මිගෙ අවට්ටපදෙසෙ ඵකො භිණ්ණසවො භික්ඛු "ඉදාති තාව දෙවො වස්සති සවෙ පිණ්ඩාය වරිස්සාමි විවරං. මෙ තෙමස්සති"ති විතෙත්තො තෙත්'ව සිසං පාරුපිත්වා නිසීදි; ඵද්දකො තං තථා නිසින්නං දිසවා' ඵසො අයොසා සමණධම්මං කරොතොනා නිසිනොනා හි වස්සති, අයං මෙ පුඤ්ඤකරණකාලො හතතමාසං ආහරිස්සාමි"ති

වෙනෙන සරං ගනනා ගරු පුරි හදෙද අති නො එසා යති
 හනනනා 'ආම් අති 'හි තදා එකකම් උඩිනෙ හිතොසා ආහන
 වාසං එකකම් හනනා පවාපෙයා යතිනං අති' නාසම් වසා සරවා
 රෙ පිණ්ඩපානවාරිතෙ හිකුලු පිණ්ඩාස හිතෙ දිසවා තෙසමපි ප
 තෙන ගහෙනා පාසකනාසනෙ හිසිදපෙනා හිතනං සමපාදෙනා
 එවමපි කුමිණිසාසුතා අසාසා පරිච්ඡාදා'හි' අනෙකෙ ආණාපෙනා
 සං හනනා මංසරසෙන සසිං එකකම් කුටෙ පකම්පිනා ගපෙත
 පිදහිනා තුරිතතුරිතො ආදාය ගව්පෙනා අනාගාරාමදාන නානා
 චණණානි පුප්පානි මිමිණිනා හනනපුටෙ කතො චෙරසා හිසිදහ
 වසානං ගනනා එකමනා ගතපුටං යපෙනා නං චඤ්චා "විසා
 හනෙන සබ්බහං කතොදා'හි' වසා පනාං ගහෙනා රසකතෙන
 පනාං පුරෙයා පසනා විතොසා හුයා නා චෙරසා ගතො යපෙ
 යා තෙති පුප්පානි පුරෙයා "හිතොසා යපා අසං රසපිණ්ඩපාතො
 පුප්පානාස සසිං අහිමිස විතො තොසසි' එවං නිබ්බතානිබ්බත
 යානො පණ්ණාසාසකසානි ආදාය ආගනනා මසාං විතො
 තොසනාං පව්ව භණ්ණසුමිවසාමවසානු'හි' පසනා යපෙ
 තොසනා ගාථා අභාසි;—

ඉමිනා හනනදුතෙන පුප්පානාස මෙ කතා,
 තෙන සබ්බතෙව හොමි සකාසනා සුචිතො සදා.

ලාභී හොමි ච ලාභානං සකාසරෙන ච සකකතො,
 පණ්ණාසාසකසානි ආග ව්පනා මනෙතිකනා.

අථ නා චෙරො නසා රසහනදුතෙ පුප්පානාස ච අනුමො
 දනා කතොතො ඉවා ගාථා අභාසි;

සසාස දිනනා යං දුතං තං වදනානි මහපපලං,
 විනා සසාස යං දුතං න නා හොති මහපලං.

යසා අති ච සා සසා දෙසාබ්බෙමා ච බම්බිකො,
 දදනානි සිප්පිතොසු එතෙ සමෙතතිකාරණා.

යං යං ලුබ් පණිතං වා යසම් විතනං පමොදහි,
 නා නං යෙ දෙනති සසාස නං දුතං සබ්බි චණ්ණිනං.

සසාපුබ්බිගමං දුතං අප්පකං වා පිඨෙ කතං,
 පසනා නිසු කාලෙසු * ලහනානි නිවිධං සුබං.

සුබං මානුසිකං දෙහි සගෙන පු ච පරං සුබං,
 තෙනා ච නිබ්බාණසුබං සබ්බං දුතෙන ලහනි'හි'

තසා නසා අනුමොදනා සුභා පිතිසාමනසො හුතො
 චෙරසා පාදෙ වඤ්චා පකකාමි' ඉදා නසා පුබ්බකමමනා;—

* ධාතනු.

සො තනො පටියාය පාණ්ණිපාතකමම. අකිකු ආවජ්චං කුසලං
කතො තනො චිට්ඨො දෙවලොකෙ නිබ්බතීත්වා තස්ස සත්තරතනා
බවිතංකණ්ණම්මානං තං උඤ්ඤධනො පච්චිසනියොජනං අනෙකස්ස
ත්තරතනවියසුමොන සමනනාගතං අනෙකස්සත්තකුටාගාරපතීමභී
තා කිංකිණිකපාලපරිකම්මනං සුමුස්සිනසුචණ්ණරජතමය ධර්ම
වාකං නානාවණ්ණපුප්පලයානාවණ්ණං දුස්සංකරණීසම්ප
න්නවිසසන්නසලලං විවිධපදමප්පබ්බිකසංඝජනනා නාට්ටිතිතවාදී
නාසු ඡෙකාභී අච්ඡරාභී සමපරිකිණ්ණං, තස්මිං විමානො නිබ්බතී,
නි තිත්තකබ්බණ්ණෙව ච උත්තප්පකාරෙන ජාත්රමනෙතන ඔසිනා
සමනනතො දෙවනගරං පච්චණ්ණදිඤ්ඤපුප්පමය්සං චස්සී, තෙ තරු
චිරවණ්ණගතො සංඝජාදිතං දෙවනගරං, සො මහතනං දිඤ්ඤමප
නතී අනුභවිමානො චීරං චස්සීත්වා ඉමස්මිං බුබුද්ධාදෙ පුරෙතරමෙ
ව දෙවලොකතො චිට්ඨො මච්ඡිකාසණ්ණිකගරස්මිං මහාසෙට්ඨිකුලෙ
පටිසංඝිං ගණ්ණිත්වා ජාතමනෙතවනස්මිං ජාත්රමනෙතනෙව ඔසිනා ආ
කාසතො පච්චණ්ණරුචිරපුප්පමය්සං චස්සී, වුඤ්ඤිප්පතො විතොනා
ගහපතී මහාසෙට්ඨිකුලො නස්මිංසමයෙ පච්චගතියානං අබ්භතනරෙ
මහානාමචෙත්රං නාම පිණ්ඩාය වරනනං දිස්වා තස්ස ඉරිසාපථෙ පසී
දිත්වා පතනා ආදාය ගෙහං පට්ටෙසත්වා ගොප්පත්වා භතනකිව්චප
රියොසානෙ ධම්මකමං සුණ්ණොතො සොනාපතනිපලං පත්වා අචල
සමො හුත්වා අභිවනං නාම අත්තතො උය්සානං සංඝාරාමං කාතු
කාමො පෙරස්ස ගතො උදකං පානොත්වා නිසාදෙසී; තස්මිං ඛණ්ණ
“පතිට්ඨිතං බුබුද්ධසතනතී” උදකපරියගතං කත්වා මහාපසවි කමපි.
මහාසෙට්ඨි උය්සානෙ මහාවිහාරං කාරෙත්වා සබ්බදිස්වාභී ආනාතා;
භික්ඛුනං අපීඨිතවාටො අගොසී; අපරෙත සමයෙන පිත්තස්ස ඉ
ණ්ණකමං සුත්වා මෙ අග්ගසාවකා තස්ස සංගහං කාතුකාමො මච්ඡිකා
සණ්ණං අගමංසු; චිත්තො ගහපතී තෙසං ආගමනං සුත්වා අභිසියො
ජනං පච්චුග්ගනත්වා තෙ ආදාය අත්තතො විහාරං පට්ටෙසත්වා ආ
ගතාගවනතං කත්වා “හතෙන පොකං ධම්මකමං සොතුකාමො මභී
‘හි ධම්මසෙනාපතීං යාමි; අථ නං පෙරො ආග උපාසක අසානෙන
මහා කිලග්ගරුපා අපි ච පොකං සුණ්ණාභී’හි තස්ස ධම්මකමං කමෙ
සී; සො පෙරස්ස ධම්මකමං සුණ්ණොතො’ව අනාගාමිපලං සම්පාදුණි,
සො මෙ අග්ගසාවකෙ චන්දිත්වා “හතෙන සෙව භික්ඛු සංගස්සෙතස්සම්.
මම ගෙගෙ භික්ඛං ගණ්ණමා”හි නිමිත්තොත්වා පක්කාමි; තතො පු
නදිවසෙ අත්තතො නිවෙසෙත මහාදානං සප්පත්තං කාලං ආරො
වාපෙසී; තෙපී ඛො භික්ඛු තස්ස නිවෙසනං පටිඤ්චො පඤ්ඤානා

සෙන නිසිදාසු, සෙසි පණිනෙන බාදනිතන ගොරනිතන ස
හනා සහනතන සමපාලෙයි; පෙරො'පි ගොරනපරිතොසානන
හනාසා අනුමාදනං කතා න, සෙසි, බමිමාකතාස ස'දුසස
නිසිමාදුපතා සමුතනපරිතා සමපතාසනා උපාසාසනා ප
කතාමි; තෙතස යපාරිතනං විතරිතා සෙන සාවනි තෙන වා
රිතා වරතනා අනුපුබ්බන රෙතවනං පවිසිසු; සෙසිපි පෙර
අනුතනනා වඤ්ඤා නිවනනිතා එවං විතෙනයි "මයා සසාරං
අදිසමා'ව සොනාපනතිපලං පනතා, අදිසමා එවනි අනානාමිපල ප
තිසිතතා, සසාරං මෙ දට්ඨං වට්ටනි" "හි, සො එවං විතෙනනා ති
ලතකුලසපිමිප්පාණිතවඤ්ඤාදනාදිපුරාති පම සකමසනාති
ගොරාපෙන" "සෙසසාරං දට්ඨකාමා, ආන වර්තනු තෙ පිණ්ඩපානාදි
හි න කිලමිසසනනි" "හි භික්ඛුසංඝස්ස ආරොවාපෙනා භික්ඛුණිසං
ඝස්සා'පි උපාසකඋපාසිකාදිනමපි ආරොවාපෙයි; තෙත සමං පමස
නතිකුල පමසනතිකුණි සොවඋපාසකා ව උපාසිකාගො ව නිකම
මිසු; සො තෙසමෙව අනතනොව පරිසාය වා'ති නිගනං ජනසහ
ස්සාතා යපා තිංසගොරනමගෙන යානුගනනාදිති කිසිවෙකලං නා
ම නාගොසි, තපා සාවිදිනිතා නිකමි, තස්ස පන් නිකමනනාමං
ඤ්ඤා එකගොරනවිතොරන තානෙ දෙවතා බකිවාරං බකිනා
දිකෙති යානුගරනනනනානාමාදිති තා මහාරතං උපට්ඨතිංසු,
කසසම් කෙනවිදෙව වෙකලා, නාගොසි; එවං දෙවතාති උපට්ඨික
මානො දෙවසිකං තිංසගොරනං ගවර්තනො මාසෙනව සාවනි;
පාපුණි; පම සකමසනාති යපාපුරිතානෙව අගහසු; දෙවතාති වෙ
ව මනුසස්සති ව අභිගපණ්ණාකාරං විසසප්පගොනා 'ව අගමාසි;
සසා'පි ආනඤ්ඤාරං ආමගෙනයි "ආනඤ්ඤා'පි වසිමානකවජා
යාය විතෙනා ගහපති පවති උපාසකසතෙති පරිවුතනා ආගතනා
මං වඤ්ඤාති" හි, "කිං පන ගගෙන තස්ස භුමාතං වඤ්ඤාතල
කිව පාටිකාරිකං භවිස්සති" හි, "ගවිස්සතිආනඤ" හි, "කිං පන ග
ගෙන" හි, තස්ස ආගතනා මං වඤ්ඤාතල රාජමානෙන අට්ඨ
කරිකමගෙන පදෙස ජානුමගෙනා මගිනා පවවණ්ණාතා දිකපු
පානිං කතමසං වසිස්සති" හි,

කිං කතා සුතා නිගරවාසිනො 'එවං මහාපුත්තකුලාතිර විතෙනා
නාම ගහපති ආගතනා අප්ප සසාරං වඤ්ඤාති; එවරුපං කිර
මාටිගාරිකං ගවිස්සති; මතමපි තා මහාපුත්තකුලා දට්ඨං ලභිස්සාමා" හි
පණ්ණාකාරං ආදාය මගස්ස උගොසු පසස්සසු' අට්ඨංසු; තතො ම
භාරසවිපං ආගතනාතල පවතිකුසනාති පිඨතෙරං අගමංසු; තෙ

සං ප ච්ඡන්තො භික්ඛුණියො ච චිත්තො ගහපති “තුමෙහ අමහාකං ප ච්ඡන්තො ආග ච්ඡදා” “නි මහාඋපාසිකායො චන්දා සං පමති උපාස කසනෙහි පරිවුතො සත්ථ සන්ධිකං අගමාසි; බුඬානං සමමුඛයා නෙ පන ධිතා වා නිසින්නා වා න ඉතො එතෙතා වා හොනති; බුඬවී පියා විසු පසෙසු නිදවලාව නිවැනති; “චිත්තො ගහපති මහන්නං බුඬවිපියං ඔක්කමි” “නි තිප්පලානං පතෙතන පන අරියසාවකෙන ඔ ලොකිතොලොකිතට්ඨානෙ කච්ඡි; “උසොකීර චිත්තොගහපති” නි උහාරතො ඔලොකෙසි; සො සත්ථාරං උපසංකම්මිනා වැඳිනා ඡබ්භණ්ණානං බුඬිරංසිනං අනෙතා පටිසිනා විසු ගොපපකෙසු සත්ථපා ටෙද ගහෙනා වැඳි;නං ඛණ්ඤෙඤව වුත්තප්පකාරං පුප්ඵවසං වසි; සාධුකාරසුභසුනානි පවත්තසිංසු, සො උකමාසං සත්ථසුභ්භානිකෙ වසි; වසමානො ච සකලං බුඬපමුඛං ඡි කඬ්ඝසංකං විජාතෙයෙව නිදිදුපෙ න්දා භොදුනා අදුසි; අනන්තා සඬං ආගතෙ ‘පි අනෙතා විජාතෙ යෙව කන්දා පටිප්භි; උකද්වසමපි අනතතො සකටෙහි කීපි ගහෙනඬං නාම නාහොසි, දෙවිච්ඡෙදසෙහි ආහනපණ්ණාකාරෙතෙව සබ්බකිව්වානි අකාසි, සො සත්ථාරං වැඳිනා ආග “හහෙන අහං තු මහාකං දුතං දසසාමි” නි ආග ච්ඡන්තො එකමාසං අනන්තා විගො අ හොසි, ඉඬෙව මෙ මාසො විත් වෙනතා, මයා ආහනපණ්ණාකාරං කීපි ගහෙනුං න ලහාමි, එතතකං කාලං දෙවමනුසෙහි ආහන පණ්ණාකාරෙතෙව දුතං අදුසි, සොහං සචෙ ‘පි ඉඬ සංව ච්ඡරං වසිසාමි තෙව මම දෙය්‍යධම්මං දුතුං ලභිසාමි, පම සංඛට්ඨනානි ඔතාතෙතො ගහෙනුං ඉව්ඡාමි; පටිසාමිනට්ඨානා මෙ ආරොචාපෙථා” ‘නි; සත්ථ ආනන්දජේරං ආමහෙනන්දා ආග “ආනන්ද උපාසකස්ස එ කං පදෙසං තු ච්ඡං කාතෙතො දෙහි” “නි, ටෙරො තථාඅකාසි; කප්පිය භූමි කීර විභාසස්ස ගහපතියො අනුඤ්ඤානා; උපාසකො ‘පි අනතනා සඬං ආගතෙහි නිර්නසහසෙහි සඬං තු ච්ඡසකටෙහි පුත මහං පටිපජ්ඣි; දෙවමනුසෙහි උට්ඨාය “අයං තයා තුමෙවති සකටෙහි මහං ගහෙනුං නවද්වහි” “නි සතතති රතතෙහි සකටානි පුරසිංසු, සො අ නතතො ආහනපණ්ණාකාරෙතෙව මහාරතං පටිප්භගහෙනො අග මාසි, ආනන්දජෙරො ‘පි සත්ථාරං වැඳිනා ආග “අයං හහෙන තුමහා කං සන්ධිකං ආගච්ඡතෙතො ‘පි මාසෙන ආගතො, ඉඬපි මාසමෙ ව වුජේ, එතතකං කාලං අනතනා ආහනපණ්ණාකාරෙතෙව දු තං මහාරතස්ස අදුසි, ඉදුනි පම සකටසතානි තු වැඳිනි කන්දා මා

සෙනෙවි කීර ගම් සැනි, දෙවමනු සොපන සැන ලියාය “න නයා අයා නුවස් සකවෙහි ගමනකමම. කානබනනි සකවානි සතතරනනෙහි පුරකිංසු; පුන අතතනො ආහනපණ්ණාකාරෙනෙව කීර මහාපනං පච්ඡත්තනො ගම් සැනි, කිං ජන ගතො ජන සැන නුමනාකං සනනි කං ආග ව්ජනනසොව අයං ලාහසකකාරො ලප්පනො, ලදුහු අඤ්ඤා ග ව්ජනනසො ‘පි න සැන ලප්පණ්ණො’ ‘හි? ‘ආනඤ මම සනනි කං ආග ව්ජනනසො ‘පි අඤ්ඤා ග ව්ජනනසො ‘පි න සැන ලප්පණ්ණො නෙව, අයං හි ලපාසකො සබ්බසම්පන්නො සම්පන්නසිලො ඵලරූපො ඵ පුග්ගලො යං යං පදෙසං හජනි නස නසේවිසො ලාහසකකාරො නිබ්බතනනි” ‘හි වසා නස සනනිපතිනාය පරිසාය බමම. දෙසෙනො සන්ධා ඉමං ගාමමාන.

“සබ්බා සිලෙන සම්පන්නො යසො භොගසම්පන්නො, යං යං පදෙසං හජනි නස නසේව පුජිතො” ‘හි.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපනනි පලාදිනි පාපුණිංසු; නනො ගගවා ආහ;—

“පසානඤ පරිතිලපි දුනං දිනනං පුරෙ හමෙ, සම්බො භොගසම්පන්නො සකිං හතතසසිදං පලනනි”

නං සුඤා ආයසමා ආනනෙ අතතමනො ජානො, තෙනෙව වදුඪි;—

‘අතනං යෙ දෙනනි මුදිතා පුඤ්ඤකෙබ්බෙනසු නාදිසු; තෙසමිඤ්ඤනි සම්බප්පා විනනා ගහපති යමා’ ‘හි.

ඉදං විනතගහපතිවසු—2

යා කුමමොසෙ නනො ටිණ්ණි මලලිකා නාම දුරිකා, පසනනා සුගතෙ දකුටා මහෙසිනතමලසසා ‘හි.

කමං?—සාවනිකං කීර ජන සැන මාලාකාරණෙවික සැන හිනා සො මසවසුදෙසිකා අහරූපා දසසනිසා පාසාදිකා ලතතමරූපබරා මහාපුඤ්ඤ නිබ්බං දිවසෙ දිවසෙ පුප්පාරාමං ගතනා මලලිකපුප්පං ඔවිනිකා ගෙහං නෙනා නානාදිබං ජනනො මණ්ඩිකමාලා ලහ නො මණ්ඩිකමාලාදිනි කනා විකනිණිකා නෙන ලබ්ධරිකායා මා නාමිකුති සකිං ජිවිකා කප්පසි, අපෙක දිවසං කුමාරිකාති සකිං නන

රා නිකමිනි පුප්පාරාමං ගව්හනී නයො කුම්මසපිණ්ණං ගහ
 නා පුප්පවර්ගං යපෙය්වා. “පුප්පාරාමං ගතකාලෙ බාදිය්වාමි” ‘නි
 විනෙතනා ගව්හනී; තද්ද පන සඤ්ඤා පාතො ‘ව සර්ථං පච්ඡෙතිනා
 පිණ්ඩාය පාතිසි, තස්මිං සමයෙ මහාභික්ඛුසංඝපරිවුතො අනතරාම
 ගොයෙව නානාවණ්ණසමුප්පල නිල පීතලොතිතොදනමාපේස
 පහසාරාති ජබ්බණ්ණාති බුඬිරංසිති පරිවෙශිතං සඤ්ඤාසර්ථං සබ්බද්ද
 සාසු විප්පාරිකවිජ්ජුලලනාකලාපමිව සසසිරිකං අහොසි, එවං හගවා
 මහනෙතන සිරිවිහවෙන සමනනාගතො සාවතීයං පිණ්ඩාය ආග
 ව්හනී; සාපි නගරතො නිකමනකාලෙ තං දුරතො ‘ව අද්දස හග
 වතනං සර්ථපහං විසාලෙය්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතං නගරං පවිස
 නාං දියවා “අනිමිනොගරං යදිදං බුඬිරුපනනි” අනිවිස ගට්ඨපගට්ඨ
 හදයා පච්චණ්ණාය පීතියා පුට්ඨසර්ථා සා හගවතනං උපසඬකමි, උප
 සඬකමිනා යෙන හගවා තෙන ජාත්වබලං පඨවියං පතිට්ඨපෙය්වා
 පච්චතිට්ඨතෙන වජ්ඣො තෙ කුම්මසපිණ්ණං හගවතො උපනා
 මෙගහී එවමාහ;—

“ඉමෙ හනෙත නයො පිණ්ණං කුම්මසෙ එතතකෙ මම,
 තෙ මග්ගං අනුකම්පාය පටිග්ගණ්ණානු වකබ්බමා” ‘නි.

අථ සඤ්ඤා නසසානුගහග්ගාය චතුමහාරාජදනතියං පහතං උ
 පනාමෙය්වා පටිග්ගගෙසි, සාපි තථාගතාසං පාදෙ සිරසා වජ්ඣො
 ආභා;—

“හනෙත ඉමසං දනසං විපාකෙන හවාමහං,
 මග්ගමපි කිමි විකලං මා ගොනු සබ්බසමුපද්” ‘නි.

වතා බුඬාරමණං පීතීංග ගෙයො දසනබසමොධානසමුප්පලං
 අජලං පහය්වා බුඬසිරිවිලාසං ඔලොකෙනනි එකමනනං අට්ඨාසි, ස
 යා තං ඔලොකකයා සිතං අකාසි, තතො සිතපට්ඨයා සප්පුමුඛර
 තනවිවරා විනිග්ගතානං චතුර්ණං දයානං අගගතො තාලකකිං
 පමාණජබ්බණ්ණරාසියො කලාපෙති උට්ඨාසිත්වා සප්පුමුඛතෙ
 ධම්මරිහමනනා ඉඤ්ඤානුචිසාලසදියා විජ්ජුලනාකලාපසබ්බානසමා
 ඤ්චණ්ණා ආදේලාචෙලා යමලයමලා දකඛණාවට්ඨා යාව බ්‍රහව
 ලොකා අබ්බුගහනවා තතො ඔකරිත්වා සඤ්ඤාමුඛතනමෙව සබ්බා
 රාසියො පටිසිංසු, තස්මිංධණෙ නගරතොනිකමනා මනුසො ඉතො
 විතො ව ආගතා සනතිපතින්ද අව්ච්ඡිකමනපාතා හුන්දා සාධුකා
 රාති චෙව චෙලකෙව පසහසානි ව පටහනසිංසු, සො නං අව්ච්ඡ
 රියං දියවා ආයසවා ආනන්දො හගවතනං වජ්ඣො තතඤ්ඤිතො
 එවමාහ;—

“කො හෙතු හතෙක හගවා කො හි බො පද්මයෝ ඉබ්,
 සිත සහ පාත්‍රකම්මාය හගවා බුද්ධි කාරණනි”

සදා මි ගාමිහ;—

“පසුගතයේ ඉදහෙළ ඉමං කුමොඝ්ඤ්ඤිකං,
ඉමසාභිංගොදි නිගජ්ජ මහසී සා භවස්සහි” ‘ති.

එවිට සහ සඳා ආගන “ආනන්ද අගං කුමාරිකා ඉට්ඨෙසං කුමාරිසප්පි
 නිබ්බානිකානං ඵලෙන අරො” ච කොසලරජෙසු අගනට්ඨෙසි හ
 විසාහි” හි එවං සදා අතතතො සීතකාරණං මහාරතස්ස මජ්ඣිම
 ධර්මො” ච කතෙසි, කුමාරිකා” ධි සඳාරං චන්දිකා ප්‍රපාපටිං ගල
 නා කුමාරිකාහි සිංහං ප්‍රපාදාමං ගනුනා ප්‍රපානි ඔවිනි, තාපි ධො
 අනන්තරාදා අසුඤ්ඤාසං සලලපනතිසො සුපානි ඔවිනි, සු, තා
 දිට්ඨමෙව ච කොසලරාජා අරාතසතකුතා සිංහං සුජ්ඣන්තො අතත
 තො යුගෙ පරාජයං විදිකා එකං ජට්ඨමෙසු අසං අභිරුහිතො
 ආග චන්දිකා ප්‍රපාදාමස්ස එකප්පස්සාන අසං පාලෙසි, තා ච ම
 ලිකා තාසං කුමාරිකානං අනන්තරං අතතතො මසුජ්ඣස්සරෙන සං
 සතාලං අසද්දණ්ඩි නාලෙනාහි විස අතිමනොගරං ගිතස්සරං හි
 චන්දිකානා ප්‍රපානි ඔවිනි, රාජ තස්සා ගිතං දුං සුන්දරට්ඨමෙව
 තො හුතා ගතො අසං ආරාමාහි වුඛං පෙසෙකං පාවිසි, තං දි
 සො සසකුමාරිකාදා රාජා අගනතිසුන්දරා ඔවිනප්‍රපානි ජට්ඨන්දා
 අතතතො අතතතො අභිසම්මුඛට්ඨානතො” ච ගිතා පලාසිංසු, අ
 ගං පුසුඤ්ඤාසං කුමාරිකාරාජානං නා ආග චන්දිකා දිසවා තා
 හි සිංහං අපලාසිකා” ච ආගතො අසංසං නාසංග ගණි; රාජා අ
 සංපට්ඨිතං නිසිදන්තො” ච “භද්දං තං සසාමිකා” හි අසාමිකා සි” හි
 ප්‍රච්ඡි, ආපි “නන්දි මෙ සාමිකො” හි ආග; රාජා තස්සා අසාමිකා
 වං සුන්දරා තතො අසංතො ඔරුහිකා” චාතාතපෙති කිලනොතා” යි,
 හදෙද්දොකං විසාමිසාමි” හි චාතා තස්සා අසෙ නිපග්ගො මුහු
 තං විසාමිකා තං අසංපට්ඨිතං නිසිද්දොකො ආරාමතො නිකඛ්ථි,
 නිකඛමනකාල ඔතිආරාමෙ සබ්බෙ බලකායා රජෙසු, පවුනාම
 නං අනංසු, සො බලකායාපරිවුතො නගරං පටිසිනා තං අතතතො
 කුලඝරං පෙසෙකා අනන්තපුරං පාවිසි, අභි සායන්ගසමයෙ සුව
 ණ්ණසිවුකං පට්ඨාණියා පරිකම්පනං පටිච්ඡන්තායානං කන්ධා අට්ඨම
 සෙකාපතිමුග්ගම ණගහපතිආදීහි පරිවුතං රාජමගෙසියා තං යා
 නං පතිණිකා මගනෙතන සමාණසක්කාරෙන තස්සා කුලඝරතො
 ආනෙතො රාජකුලං ආරොපෙකං රතනරාසිමති නිසිද්දොකො අති
 සෙකං කන්ධා අග්ගමගෙසිං අකාසි; තතො පට්ඨාය රජෙසු, පියා ම

හිටා පුරවුණායිනි පව්නිපානිනි කිසිකාරපටිසාරිවිනිමනාපවාරි
නි පියවාරිනි ඉදවවනනි පවකලකණධමෙහි සමනනාගනා පති
දෙවනා ජානා, අප සා කිර එවං විනෙහි “එසො රාජ අතිමහනාං
ඵසු සාවච්ඡිනගරෙසු ව කොසලරට්ඨසු ව රජ්ජිරිං අනුභවනො
මනාමට්ඨසනාපතිගණෙහි ව බ්‍රාහ්මණගහපතිසමිඛිවිගවෙහි ව ස
මපරිවාරිනො සමපනනබලවාහනො ව නාවතීංසදෙවගණමජ්ඣ
ගනො විශ සකෙකා දෙවරාජා, අහම ඉමසමා රාජකුලෙ මහෙසිසු
සුජ්ඣා විශ දිඤ්චජරාකොටිගණමජ්ඣ අග්ගමහෙසි අහොසි,
අයං මෙ සමපනති කුතො නිබ්බානා ‘නි න අඤ්ඤො නි බ්බානා-
සමාසමුදෙසා’වදින්නදන්නො නිබ්බානා”ති විනෙහි තනොප
ට්ඨාසව සා එතනකංබුඞ්ගණංඅනුසාරනී පසාදෙනසබ්බමානෙන
නානාවිධානි බුඞ්ගනං පුජාසකකාරසමානාකුරුපානි දිපවොලාගනි
බුපවාසාදිවිධානානි අනෙකප්පකාරානි අතිපණිකමනුඤ්ඤවණ්ණග
කිරසසමපනනානි බාදනියහොජනියාදිනි ව සජ්ජනා නිබ්බං බුඞ්
පමුඛංතිකවුසංසං සකකච්චං උපට්ඨානි, රඤ්ඤ අසදිසදුනෙ නාය
ආවිකානිසංවිධානෙන කරොනො තපාගතසස සෙන ව්‍යතනංනි
සිද්ධපලංකං ආධාරකං පාදපියකන්ති ඉමානිවතනාරි අනග්ගානි
එකදිවසං කතපරිව්වාගධකසා වුද්දසකොටියො අදුසි, එවමෙව ස
නනදිවසානි අදුසි,සා බුඞ්ගනං අග්ගවලලහා ජානා;භාසාසජ්ජනො
නියො කුමාසපිණෙහි දන්තා නා සමපනතිං අග්ගතහාවො සකලර
ට්ඨං පාපරිකා ගනො, තදු සකලරට්ඨවාසිනො ව නසා දසක
නාය අනෙකවිධානි පුජාපලවත්ථිච්ඡාදනසප්තෙලමුඞ්ගණිතස
කාරාදිනි අඤ්ඤනි ව සුවණ්ණරජතමණිභාජනානි පුරෙකා බාද
නියහොජනියාදිනි පණ්ණාකාරනාය ආගනානි; තෙසං පරිඥානො
නාම නසි, මලලිකා දෙවි අතනනි සංවිජ්ජමානං විභූතසලපනිං
සංසනනි ගාමා අහාසි.

“එවං හි අප්පමනනමපි දුනං දින්නං තථාගතේ,
දිසෙව ධම්මෙ ලහති සමපරායෙ ව කා කපා?
ගමා උප්පලබ්ඡති පකම්ගතානි ජලායමේ,
පුබ්බෙව පුප්ථං ගණිති ත්‍යා පව්‍යා සාලුති ගණනි.
තමෙව පුඤ්ඤකම්මානි කරිත්‍යා ඉධ සාසනෙ,
අනුභූතං සුඛං ලොකේ පව්‍යා සනතිමපාපුණිනි”.

තෙන වුදුමි;

“යා කුමාතෙ තයො පිණෙහි මෙලිකා නාම දුරිකා,
පිසන්නා සුගතෙ දන්තා මහෙසිතනමලස්ස සා”ති.

ඉදං මලලිකාස වස්ස-3

අනන්තං සෙ දෙනති මුදිනා සීලවනොසු නාදිසු,

ච්ඡිච්ඡා මාත්‍රසා කායා දෙවලොකෙ රමනතීතෙ'හි.

එසා හි අනන්තදානා නාම අස්සා වා බහු වා අනන්තසො භාර නකතමපි අනන්තො හුත්වා අනන්තො භාග්‍යපටිග්ගාගතො සති දා තබ්බමෙව, සීලවනනානං පීතියා දින්නං මහපථං ගොගී දායකානං

කථං?—එකසමිං කිර සමසෙ භගවා රාජගෙහ විහරති වෙමච නෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ, තදා අඤ්ඤතරො ඡිකුචු ගාමකාචාසෙ චසි ක්ඛා භගවනනං දස්සනාය “රාජගහං ගමිස්සාමි”’හි විනොතො සෙ නායනං පටිසාමෙත්වා තතො නිකඛමිත්වා අබ්බාගමගහපටිපන්නො අඤ්ඤතරං ගාමං පත්වා පිණ්ඩානකාලං ඔලොකෙසි, ඔලොකෙ නොතා ව “කාලො අයං පිණ්ඩාය චරිතුනති” ඤ්ඤා විවරං පාරුපි ත්වා ගාමං පාමසි, තස්ස අඤ්ඤතරො පුරිසො හත්ථො බොවිතො භොජනෙ උපනිතෙ “භුජිස්සාමි”’හි නිසින්නො බහි ඔලො කෙන්නො පෙරං ආගන්ත්වා සරවාතර පිණ්ඩාය සිතා දිස්වා පස භාග්‍යවන්නො හුත්වා සහපාතියා භග්‍යං උකඛමිත්වා “පටිගහණකථ ගන්න මමාත්‍රාගහකායා”’හි වච්ඡා පෙරස්ස පහත ඔකිරිත්වා ව ඤ්ඤා අට්ඨාසි, නං පෙරො ආග “උපාසක අර්ථ දානං නාම සොමන ස්සවින්නන දින්නං, අප්පමන්තකමපි මහපථං ගොගී දායකාන නති” එවං ච්ඡා නා සඤ්ඤපෙන්නො ඉමං ගාමමාන.

“සීලවනෙ සමාපත් විප්පසන්නාන චෙතසා,

දානං දෙති සහපඨන එනං සබ්බෙව භුණ්ණිතනති”

“නෙත හි සුඛී කොඡි”’හි චත්ථා පකකාමි, සො පන පුරිසො “මයා කීලනතරුපස්ස තසිතස්ස හිකුචුනො අනන්තා අභුජිත්වා භ ග්‍යනං දින්නනති” පිටිසොනිතස්සානා ගාමජ්ඣං අනුස්සරිත්වා අථ කාලෙ ගතෙ සො කාලං කත්වා නාමගීයහවතෙ වාදසයොජනි තෙ කනකට්ඨමනෙ දිඤ්චජරාසහස්සසඤ්චි ඡණ්ණ දිඤ්චුරියසංසු වෙයි මිච්ඡිනතාමට්ඨර්ණසක්කනෙ රත්තමයපලලලෙක නිගාචුතප්ප මාණ්ණරිජරා සසිසකවහාරාලුඤ්ඤාජරා එකො මනිසිකො මහාත්‍රා වො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බතති, අපෙකස්මිං සමසෙ මහාමොගෙ ලානපඨිතො දෙවලොකෙ වාරිකං වරතොතා තස්ස විමානවාතර අට්ඨාසි, දෙවපුත්තොපරිවාරකති ආරාචිතො පෙරස්ස ආතමනා සුත්වා සපරිවාරො ආගන්ත්වා පෙරස්ස සාදෙ වඤ්ඤා කතජලිතො අට්ඨාසි, අථ නා පෙරො ඉමං ගාමමාන.

“ උච්චිථිදං මණිචුනවිමානං *
 සමනානතො වාදසයොජනානි,
 කුචාගාරසතනසතා උලාරා
 වෙච්ඡිසථමනා රුචිකසතා සුභා.
 දෙවිඨිපතොනාසි මහාභුතාවො
 මනුස්සගුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං,
 කෙනාසි ඵලජලිතානුභාවො
 ඵලොභො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

“සො දෙවිපුතො අතනමනො මොගලොතෙන පුච්ඡිතො,
 පඤ්ඤං පුච්ඡා ඤාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං පලනති”

“ අහං මනුස්සෙසු මනුස්සගුතො
 දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කීලනතං,
 ඵකාහං භික්ඛං පටිපාදසිස්සං
 සමභිහත්තනන තදා අදාසිං

තෙන මෙ තාදිසො උණොතො තෙන මෙ ඉධමිඤ්ඤති,
 උපපජ්ජති ච තෙ භාගා යෙ කෙවිමනසො උසා.

අකබාවි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
 මනුස්සගුතො යටකාසි පුඤ්ඤං,
 තෙනමහි ඵලජලිතානුභාවො
 ඵලොභො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

පථරො ආහ “ඵලමෙවං දෙවපුතන ඵලමෙවං. දෙවිපුතන පක
 භික්ඛුපි සීලවනෙනසු සොමනසෙසන දිනතං මහපලමෙවනො
 ති” ති තස්සජ්ඣාසයං ඤායො සො වගාරා අර්ථසල්වාති දෙවසසී,
 දෙසනාවසානෙ දෙවපුතො අවජ්ජරාසහසෙසහි සබ්බං සොනාප
 තතිපල පතිට්ඨාසි, පථරො තතො ආගනනා සබ්බං පවිතරිං ස
 ඤා ආරොවෙසි, සසා පන දෙවපුතනස්ස පුරිමකමමං කපෙතො
 ධමමං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ තස සතතිපතිතපරිසාය ව ධමමා
 හිසමයො අතොසි, ඵවං අපමනතකමපි දානං සොමනසෙසන දි
 නතං සගගසුඛං අනුදායො මොක්ඛසුඛං ව දදාති;—

තෙනවදාම.

“ අනතං යෙ දෙනති මුදිතා සීලවනෙනසු තාදිසු,
 ඵව්ඤා මානුසා කායා දෙවලොකෙ රමනති තෙ” ති.

ඉදං පීඩිතානදයකදෙවපුතව්සු—4

අනතං සෙ දෙනති මුදිතා සිලවනෙනසු තාදිසු,
චචිතා මානුසා කායා දෙවලොකෙ රතෙනි තෙ” “හි

“දනං නාමෙතං ලබං වා භොතු පණිතං වා විතතාසාදෙන
සිලවනෙනසු දනා කාලං කපරයා, නප්පච්චා දෙවලොකෙ උප්ප
රුති” “හි ඉදං වුත්තං, කථං සද්දනං” — එකසමං යිර සමසෙ
හගවා ඡාපගගෙ විහරති වෙච්චන කලාදකතිවාපෙ, අඤ්ඤන
රො ගොපාලකො විනිතො උජ්ජනිකො ගාමිසො ගොවරභායපෙ
සෙතා කාලෙන කාලං හිකඤ්ඤා සනතිතං නනතා වාදිතා ග ව්ජ
ති, අපෙකසමං සමසෙ ගොපාලකො භුංඤ්නාසාස කුමමාසපිසෙ
පිලොතිකාය බන්ධිතා ආදාය අරඤ්ඤං අගමාසි, තද පන ආයසවා
මහාමොගාලොකතොරො අනතනො පිණ්ඩාය විචරණධර්මානං
සලලකෙකිනො ගොපාලකං තවා ග ව්ජනනමාරබ්බ පෙරයා සති
උප්පජ්ජි, සො මහාමොගාලොකතොරො තෙන පුබ්බ දිවස්ස
බෙබ්බා, කසසානුකම්පං පච්චුප්පාපෙතා “අයං අප්පකදිවසංගෙව
කාලංකරිසාසති, මයි පිණ්ඩපාතං දනා දෙවලොකා ගමිසාති” “හි
සද්දනං තසා සමීපං අගමාසි, තෙන සමසෙන ගාමිසො මාසකෙකි
තතං පච්චිතා භොතති, අප නං ගොපාලකො පෙරං අනතනො ස
නතිතං ආගතං දිසවා විනතාසි “හි ඉදං කිරිසාමි කිනනුමො
පෙරයා කුමමාසං දදෙය්‍යං, උදුහු ගාමිසො මාසකෙකිතතනො හි
තරෙය්‍යනති” අපයා එතදගොසි “මාසසාමිකා යං ඉ ව්ජනති, නං
කරොදතු, පෙරෙ පන ගතෙ කුමමාසදනතතරාගො මෙ සිසා ග
නුසං පෙරයා තාව කුමමාසං දසාමි” “හි එවං ජිතකෙකතා තසා
සනතිතං උපසබ්බමි උපසබ්බමිතා කුමමාසදනපාතා සගපි
ලොතිකාය “ගජානං තතෙක මොනුකම්පායා” “හි වසං පෙරයා
ගතෙද දනා ගාමිසො නිහරිතු, මෙවගෙන අගමාසි, තෙ ගොතෙ අ
නුබ්බිතතසා හමිං අතපලොකෙසා ධාවනතසාසව පාදෙ ආසඵ
සො බිසි, පෙරො පි තං අනුකම්පමානො තං කුමමාසං අඤ්ඤා අ
ගතතා තසාසව පරිභුජිතා ආරහි, සො විසවෙගෙන පිළියමානො
ගාමවා පඤ්ඤිතතො පෙරං කුමමාසං පරිභුජනතං ගාමිනතං
මිලොකෙනො අධර්මාසි අප නං පෙරො ආග “උපාසක දනං හි
නාමෙතං ලබං වා පණිතං වා අප්පං වා බහුං වා විතතාසාදෙව
මරනති, වතා තං සඤ්ඤපෙනො ගාමමාග;—

“යං යං ලබං පණිතං වා යසමිං ජිතං පමොදති,
තං තං සො දෙනි සබ්බාස තං දනං යසමිං විණ්ණිතනති”

සො පෙරයා වඩනං සුඛා තෙනෙව සොමනස්සෙන කාලං
කතා තාවතංසෙ වාදසංහාරනික කතකවිමානෙ දිබ්බ වජ්‍රාස
හස්සපට්ඨාදිතෙ නානාරතනාබ්‍රිතෙ වාරපාකාර වාතපානතොර
ණපිභුසිතෙ දදුලලානාරුපෙහි දිඛානාටකිකීහි සකිඛාතුරියස
තෙහි සොසිතෙ විවිතපච්ඡාරණසසතෙ රතනමයපලලබ්‍රෙහ
නිසිතෙනා පරමබ්‍රහ්මසිරිධරා සුතනපච්ඡුතො විශ් දෙවපුත්තො
හුතො නිඛාතති; සො මහනාං දෙවලොකසිරිං අනුගමිමානො දි
බ්බුසානපොකධරණිසවපෙනා මිහිසිතො මහානුගාමො ජනො,
අපෙකසම් සමසෙ මහාමොහලොතො දෙවලොකවාරිකං චරිතු
කාමො තං බණ්ණෙසු ඉතිබ්‍රෙහ දෙවලොකං ගතො නස්ස
විමානවාතෙ අට්ඨාසි, සො පටිවාරකෙහි ආරොහිතො පෙරයා ආ
ගමනං සුඛා පසාදවිග්‍රමානෙන දිඛා වජ්‍රාසිරිවුතො ආගතො
දිබ්බගතිවුණ්ණමාලාදිහි පෙරං පුරෙණා වජ්‍රිකා කතකප්‍රිකො
අට්ඨාසි; අප නං පෙරො පුච්ඡෙනො භාටා අභාසි,—

“දිඛාන දෙවං පටිපුච්ඡිතිකඛු
උච්චෙ විමානමහි වරට්ඨාසිතෙ’
ආමුතනතාහරණො යසස්සි
දිඛො විමානමහි යට්ඨාසි වජ්‍රිකා,
අලංකතොමාලහාරි සුවතො
සුභුණ්ඩලි කපටිතකෙසමස්ස’
ආමුතනතාහරණො යසස්සි
දිඛො විමානමහි යට්ඨාසි වජ්‍රිකා’
දිඛො ච විණො පවදාහි වග්‍ර
අට්ඨාසිකා සිකිකා සාධුරුපා,
දිඛො ච කස්සප්ප හිදස පා උමාරා
නවනති ගාසනති පමොදගනති,
දෙවිකිපතොහි මහානුගාමො
මුණ්ණසුතො කිමකාසි පුණ්ණං
කොනාපි පවජ්‍ජනානුගාමො
පුණ්ණො ච තෙ සඤ්ඤා පභාසති” කි.

“සො දෙවපුත්තො අතනමනො මොහලොතෙන පුච්ඡතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කමමස්සිදං පලනති”

“අහං මුණ්ණසු මුණ්ණසුතො
සමගමෙ රකිකාසං පෙරසං බෙහුතො,
තතො ච ආගා සමමණො මමිතනික
ගාමො ච මාමෙ අගමං ධාදිතුං,

විසජ්ජ කිව්වං උභයච කාරිතං
 ඉද්ධෙවනං ගතෙන තද්ධ විවිතනසිං,
 නතො ව සක්කං පටිලඛ යොනිසො
 දද්ධි ගතෙන 'ති ඛිදිං අනන්තකං.

සො මාසබ්බෙනං තුරිතො අවාසරිං.
 පුරාදයං භුජ්ඣි යස්සිදං ධනං,
 නතො ව කණ්ණො උරගො මහාවිසො
 අඛංසි පාදෙ තුරිතස්ස මෙ සතො,

ස්වාහං අට්ඨා'මහි දුකෙතින පිළිතො
 හික්ඛි ව තං සාමමුග්ගණ්ඨිකා තතනකං,
 ආගොසි කුමොසං මමානුකම්පයා
 නතො චුතො කාලකතොවහි දෙවතා,

තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා
 සුඛ ම කම්මං අනුගොචී අත්තතො,
 තයා හි ගතෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතස්සන්තොස් අභිවාදයාමි තං,

සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ ව
 අසෙසෙ මුනි නත්ති තයානුකම්පකො,
 තයා හි ගතෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතස්සන්තොස් අභිවාදයාමි තං,

ඉමස්මි ලොකෙ පරස්මිං වා පන
 අසෙසෙ මුනි නත්ති තයානුකම්පකො,
 තයා හි ගතෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතස්සන්තොස් අභිවාදයාමි තං,

තෙන මම තාදිසො වණ්ණො භතන මෙ ඉධමිඤ්ඤි,
 උප්පජ්ජන්ති ඒ තෙ භොගා මා මකච්ඡි මනසො පියා;

තෙනමහි ඵලප්පිතානුභාවො
 වණ්ණො ව මෙ සක්කදිසා පඤ්ඤාති, 'ති,

අප්ප ඵලො දෙවපුත්තස්ස අඤ්ඤාසකං ඤ්ඤා චතුස්චව්ඛමමං.
 දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙන දෙවපුත්තො පරිවාරසංගසෙසති සභිං
 සොත්තාපනතිපලෙ පටිට්ඨාසි, සො පිනිසොමනිසොස්සා හුත්වා පෙර
 ස්ස පාදෙ පච්චතිට්ඨිතෙන මඤ්ඤා අට්ඨාසි, පෙරො තතො ග

නැමු වතුපරිසමජේකි නිසිනනං සසාරං චර්ඤා සං අනනනා දිට්ඨං ගොපාලකදෙවපුත්තං සමපත්තිං ගගවතො වතුපරිසම ජේකි නිසිනනං ආරොවෙසි සප්පා “සච්චං මොග්ගලානං යං තං දෙවලොකං ගනනා අනනනා පච්චකං කන්ධා තස්ස කතකමමං ජනාසි, ඉධං සබ්බස්සුතස්ස ජෙතන පරිවර්ඤ්ඤා තස්ස සබ්බං කතකමමං සබ්බාකාරෙන පටිවිජ්ඣනා, ආහ; පරිසා පනස්ස වි ඤාරනො සොතුකාමා අගොසි; පුරිමනසෙන සප්පා “තෙන හි සු ඤාඨ මනසිකරොඨ භාසියාමි” ති” පුත්තං වසුං විඤාරෙන දෙ සෙනො “දුතං නාම ලබං වා පණිතං වා අප්පං වා බහුං වා ජි තත්තසාදෙන දිනනං ගෙසලමෙව ගොති” ති වසා;—

“දුතං අප්පමි වෙ දිනනං සුප්පතිට්ඨන වෙනසා,
විපාකං විපුලං ගොති බෙගෙන බීජං ව රොපිතනති”

ඉදං ගොපාලකවසු-6

යෙ අනනං අනනනො භාගං දන්ධා පච්චකස්සිසු,
විපාකං තප්පදුතස්ස යථාකාමං ලබනති තෙ.

කථං?—ඉති සමං හි කතො බාරාණසී නගරෙ එකො බාරාණසී සෙසි නාම අගොසි අසෙසා මහසිනො මහාගොගො පහුතජ්ජරා පරජකො පහුතවිත්තුපකරණො, සො කීර් “ඉතො නිණ්ණං සංච චජරානං අච්චයෙන ජඬුදිපෙ මහාදුර්ගිකකිංගං හවිසෙති” ති නෙ මිත්තිකානං ආරොචිතං සුඤ්ඤා බහුං කසිකමමං කාරෙඤා ගෙගෙ විජ්ජානධනෙනාපි බස්සෙමෙව ගෙගෙඤා අසිසතෙරසකොට්ඨසකා නි කාරෙඤා සබ්බං කොට්ඨ වීජිතං පුරාපෙසි, කොට්ඨසු අප්ප ගොනෙනසු වාට්ඨාදිති පුරෙඤා අවසෙසං භූමියං ආවාටෙ කන්ධා නි ක්ඛිපි, නික්ඛිතනාවසෙසං මත්තිකාය සඬං මඤ්ඤා හිත්තියො ලිම්පා පෙසි, සො අප්පෙරනසමයෙන ජාතකහසෙසවප්පෙනසථා නික්ඛිතනං බස්සෙදං පරිභුජනො කොට්ඨසු වාට්ඨාදිසු නික්ඛිතනධනෙසු ප රි ක්ඛිණෙ පරිජනං පසෙකාසාපෙඤාආන “ග වජ්ජ තාතා ටබ්බිතං වා වනං වා පටිසිසා ජි වසු, සුභික්ඛිකාලෙ මම සත්තිකා ආගනතු කාමාආග වජ්ජ අනානනතුකාමාතස්සතස්ස ජි වසා” ති තෙන ආක කංසු; තස්ස පන සත්තිකෙ වෙසසා ටබ්බකරො එකොපුණ්ණොනං ම දුසො මඬ්ඬි, සෙසි සෙසි හරියා චඤ්ඤමෙව නි බහස්සෙයො නාම පු තෙනා, හරියාපිය සුමනානාම දෙවිපුණ්ණනසඬං පච්ජනා අගෙ සුං, තෙභූමියං ආවාටෙසු නිදහිතධනෙසු න යාපෙසුං, තෙනා හි තතිං ටාලෙඤා උදකෙනතෙමෙඤා තෙනාලුඬ්ඬිකෙසු යාපෙසුං,

විශජ් කිව්වං උග්ගමි කාරියං
 ඉවෙවචනං හනෙන තද්ධ විවිතනසිං,
 නතො ච සක්කං පටිලඛ යොනියො
 දද්ධි හනෙන 'ති ඛිපිං අනන්තකං.

සො මාසබෙතනං තුරිතො අවාසරං
 පුරාඅයං භුජනී යසීදං ඛනං,
 නතො ච කණ්ණො උරගො භොවිසො
 අඛංසි පාදෙ තුරිතස්ස මෙ සතො,

ස්වාහං අට්ඨාමහි දුකෙතන පිළිතො
 හික්ඛි ච තං සාමමුග්ගණ්ඨිකා තනනකං,
 ආගොසි කුමමාසං මමානුකම්පයා
 නතො චුතො කාලකතොමහි දෙවතා,

තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
 සුඛ මි කමමං අනුගොමි අතනතො,
 තයා හි හනෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතක්කන්තාය අභිවාදයාමි තං,

සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ ච
 අක්කෙසු මුනි නස්සි තයානුකම්පකො,
 තයා හි හනෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතක්කන්තාය අභිවාදයාමි තං,

ඉමස්මි ලොකෙ පරස්මිං වා පන
 අක්කෙසු මුනි නස්සි තයානුකම්පකො,
 තයා හි හනෙන අනුකම්පිතො භුසං
 කතක්කන්තාය අභිවාදයාමි තං,

තෙන මෙ තාදිසො චණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
 උප්පජ්ජති ඒ තෙ භොගා යෙ කෙව් භිතසො පියා;

තෙනමහි ඵලප්පිතානුභාවො
 චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පඤ්ඤාති, 'ති,

අප්ප ඵලො දෙවපුත්තස්ස අජ්ඣාසයා ඤාතො චතුසච්චධම්මං
 දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ දෙවපුත්තො පරිවාරසහසෙසති සබ්බං
 සොතාපනතිපලෙ පභිට්ඨාසි, සො පිනිසොචිතස්සා හුත්වා පෙර
 ස්ස පාදෙ පච්චතිවසිතෙන චඤ්ඤා අට්ඨාසි, පෙරො තතො ය

නමුත් වතුපරිසමයෙහි නිසිනනං සත්‍යාරං චිත්තො සං අනන්තා දිවියං ගොපාලකදෙවපුත්‍රකං සමපත්තියං ගතවතො වතුපරිසමයෙහි නිසිනනං ආරොච්ඡි සප්තං “සච්චං මොග්ගලානං යං ත්‍රිං දෙවලොකං ගතං අනන්තා පච්චිකං කන්‍යා තස්ස කතකමමං ජනාසි, ඉධංගං සබ්බස්සුතස්සෙත්තං පරිවර්තියා තස්ස සබ්බං කතකමමං සංඝාතාරෙන පටිච්ඡක්කන්ති, ආහං පරිසා පනස්ස ටිත්ථාරතො සොතුකාමා අගොසි; පුරිමනසෙන සප්තං “තෙන හි සුණං මනසිකරොථ භාසියාමි” ති” පුත්‍ර තං වසුං විජාරෙන දෙසෙතො “දුතං නාම ලබං වා පණිතං වා අප්පං වා බහුං වා ටිත්තප්පාසාදෙන දින්නං ගෙසලලෙව ගොති” ති වත්තා;—

“දුතං අප්පමි වෙ දින්නං සුප්පමියින වෙතසා,
විපාකං විපුලං ගොති ඛෙතෙන බ්‍රිජ්ඣ රොපිතනති”

ඉදං ගොපාලකවසු—6

යෙ අනන්තං අනන්තො භාගං දත්වා පච්චිකස්මිසු,
විපාකං තප්පදුතස්ස යථාකාමං ලබන්ති තෙ.

කථං?—ඉති සමං හි කතො බාරාණසි නගරෙ එකො බාරාණසි සෙසි නාම අගොසි අගෙසා මහමනො මහාගොගො පහුතජ්ජර; පරපතො පහුතච්ඡත්තපකරණො, සො කීර් “ඉතො නිණ්ණං සංච චජ්ජරානං අච්චයෙන ජුද්ධපෙ මහාදුර්ගිකකතං හවිසෙති” ති තෙ මිත්තිකානං ආරොච්ඡිතං සුත්තං බහුං කසිකමමං කාරෙත්වා ගෙගෙ විජ්ජානධතෙනාපි බ්‍රහ්මෙව ගතෙත්වා අසිත්තෙරසකොට්ඨසතා නි කාරෙත්වා සබ්බං කොට්ඨි වීරිනං පුරාපෙසි, කොට්ඨස්ස අප්ප ගොගෙනස්ස වාට්ඨාදිති පුරෙත්වා අවසෙසං භූමියං ආවාටෙ කන්‍යා නි ක්කපි, නික්කප්පනාවසෙසං මත්තිකාය සම්මද්දිත්වා හිත්තියො ලිච්ඡා පෙසි, සො අප්පරතසමයෙන ජාතකතසෙසව්‍යතෙතසා නික්කප්පනං බ්‍රහ්මදං පරිභුජතො කොට්ඨස්ස වාට්ඨාදිස්ස ච නික්කප්පනධතෙත්වා පරික්කිණෙ පරිජ්ජනං පසෙකාසාපෙත්වා ආහං “ග චජ්ජරා තාතා ටබ්බං, තං වා වතං වා පටිසිද්ධං ජීවස්ස, සුභික්කිකාලෙ මම සත්තිකං ආගන්තු කාමාආග චජ්ජර අනාගන්තු කාමාතස්ස තත්ථ ජීව්ථා” ති තෙතථා අකංසු; තස්ස පන සත්තිකෙ වෙසා ට්ඨාකරො ඵ්ඨකාපුණ්ණානාම දුසො ඔඤ්ඤි, සෙසි සෙසිහරියා චිත්තද්වෙව ති බ්‍රහ්මෙත්වා නාම පු තෙනා, හරියාපිය සුමනානාම දෙවිපුණ්ණානසම්මං පච්ජනා අගෙ පුං, තෙභූමියං ආවාටෙස්ස නිද්ධිතධතෙත්වා න යාපෙසුං, තෙනා හි තතිං ටාලෙත්වා උදකෙනතෙත්වා තෙනාලබ්ධතෙත්වා යාපෙසුං,

සත්කයු නිකම් ගත නැති, අප සෙසි හරි යා නෙසු නෙසු සිතනි ප
 දෙසෙසු පරිසෙසමානා අවසිට්ඨ මනනික. පානෙකා උදකෙන තෙ
 මෙකා අසිසාලනකි නතං. මිහිං ලභිතො කොට්ටෙකා එකං තණ්හ
 ලනාලිං ලභිතො “ඡාතකාලෙකවා රාඛිහුගොති” “හි මොරගසෙන
 එකසමි කුටෙ පකම්මිකා පිදති යා භූමියං නිබ්බන්ධා සපෙසි, අ
 ඵ නා සෙසි රාජ්ජට්ඨානෙතා ආගන්තො ආත “හදෙදු ජනොමහි, අ
 ති කිති” “හි සාමිජ්ජෙනං නතී” “හි අවතා” “සාමි එකා තණ්හලනා
 ලිං අතී” “හි ආග, “කහං සා” “හි මොරගසෙන භූමිං බිබන්ධා සපි
 තා” “හි” තෙන හි නං උඛරි තා කිති පවාති” “හි” “සවෙ සාගුං පටි
 සසාමි, මෙ වාතර ගවිසසාහි, සවෙ ගාගාං පටිසසාමි එකවාරමෙව,
 කිං පවාමි සාමි” “හි” “අට්ඨාකං අපසුඤ්ඤා පට්ඨප්පා නතී, ගතං භු
 ජිකා” ව මරිසසාමි, අලං යායුසා, ගතනමෙව පවාති” “හි” යා ගතනං
 පටිකා පමනකා යාමස කතො සෙසිතො ගාගනකොට්ඨාසං වසෙසි
 තො පුරතො සපෙසි, තසමි බිතණ් ගතමිතානදා බිතෙන පට්ඨක
 බුතො සගතො නිතරායං සම පජ්ජිතා නිතරායමාපනති තො වු
 ට්ඨතිතො පිණ්ඩාතලගන්ධානං මිත්‍රාතකසි, තෙසං හි අතො
 සමාපනති යං කිර සමාපනති බිත්තෙ ජිකප්පා න බාබිති, සමාපනති
 තො වුට්ඨිතානං පන ඕලවති හුතො උදරපට්ඨල ඛයාගති පිය
 ලාපජ්ජති, තාමා තෙ ලගනට්ඨානං මිත්‍රාතකො ගමිතො, තං
 දිවස ම තෙ දුතං දුතො සෙතා පට්ඨානා දිපු අසුඤ්ඤා සමපනති
 ලභිසසාමි, තසමි සො දිප්ඛින චක්ඛුතා මිත්‍රාතකෙනා “ස
 කලප්ඵදිතෙ ඡාතකගසං උපපන්නා, සෙසිගෙන ව පමන්නං ජ
 නානං නාලිකොදනො ව පකෙකා සමා නුතො එතෙ සකම්මිකනි
 වා නො වා” හි, උපමාතරෙනා තෙසං සමාගාම ම දුතුං සමසා
 ගාම ම දිසො පගනට්ඨමාදා මනාසසිසා පුරතො මාතර හිත
 මෙව අගතානං දෙසසි, සො තං දිසො පගනට්ඨතො හුතො
 පුරකපි මයා දුතාස අදින්නානො එවරුපා ජනකගසං දිසංඉදං
 කො පන ගතනං මම ම එකදිවසමෙව රකෙකියා; අගසස පන
 දින්නං අනෙකාසු කප්පකොට්ඨ මම ගිතා වග. ගවිසසාහි, “හි
 තං ගතනාහි අපතනො පට්ඨකබුඛං උපසකම්මිකා පමපති
 ට්ඨිතෙන වත්තො ගෙහං පට්ඨසෙකො ආසන නිසිකතාස
 පාදෙ මොව්තො සුවණ්ණ පාදපිද්ධ සපෙසා තං ගතන
 පාහිං ආදා පට්ඨකබුඛසස පතනමිකිරි, උපසාමිතෙ
 සෙ ගතන දින්න පට්ඨකබුඛො ගතන පගනමුඛං
 පිදති, අඵ නං “ගතන එකාස තණ්හලනාලියා පමනනං
 ජනානං පකෙකාදනසං අගං එකා කොසාසො කට්ඨම

නොහොත්, ඉමං චිධාකාතුං නසකකා, මා මයං ඉධ ලොකසංගතං ක
 රොපා”හි, සංඝං අනන්තො භාගන්තො දන්ත පඤ්ඤාං පටිපෙ
 සි, “ගුණන මාස්ස පන නිබ්බන්තනිබ්බන්තාධිනෙ ඵවරුපං ඡා
 තකභයං අද්දසං, ඉතො පටිඤ්ඤා සකලප්ඤ්ඤිපවාසීනං ඛිජ්ජනනං
 දුතුං සමන්තො භවෙය්‍යං, සහන්තො කමමං කතා ජීවිතං නත
 පෙය්‍යං, අසිස්සෙත්ථ සංකාපිසත්තාති ධොවාපෙත්තා සිසං නහාසි
 ඤා නොසං චාරෙ නිසිදිත්තා අදිට්ඨානං කත්තා උඤ්ඤා මලොකීතක
 ඤා ගෙව මෙකො වීර රත්තසාලිධාරා පතිත්තා සංඝකොට්ඨා පු
 රෙය්‍යා නිබ්බන්තනිබ්බන්තාසානෙ අයමෙව හරියා අයමෙව පු
 තෙනා අයමෙව සුණ්ඨා අයමෙව දුසො”හි, හරියාපිස්ස “මම යාමි
 කො ජිහ්වයා පිළියමානො නසකකා මයා පරිභුජිතුන්ති” චිත්තන
 තො අනන්තො කොසායං පථෙවකඤ්ඤාසංඝා දන්ත පඤ්ඤාං පටිපෙ
 සි, “ගුණන මාස්ස නිබ්බන්තනිබ්බන්තාසානෙ ඵවරුපං ඡාතක
 භයං අද්දසං, උකලිප්පං පුරතො ඤාපෙත්තා සකලප්ඤ්ඤිපවාසීනං හ
 තනං දෙනතියාපි යාචා ආසනා න උට්ඨොති තාව ගතිතට්ඨානග
 නං පුරිතමෙව ගොඤ්ඤා, අයමෙව යාමිකො අයමෙව පුතෙනා අයමෙ
 ව සුණ්ඨා අයමෙව දුසො”හි, පුතෙනාපිස්ස අනන්තො කොසායං
 පථෙවකඤ්ඤාසංඝා දන්ත පඤ්ඤාං පටිපෙසි, “ගුණන ඉතො පටිඤ්ඤා
 ඵවරුපං ඡාතකභයං නපෙය්‍යං”එක ච පන මෙ සහස්සකචිතං
 ගහන්තො සකලප්ඤ්ඤිපවාසීනං කහාපණං දෙනතියාපි පටිකා පරි
 පුණ්ණොව ගොඤ්ඤා ඉමෙ ගෙවමානාපිනරො ගොඤ්ඤා අයමෙව හරියා
 අයමෙව දුසො”හි, සුණ්ඨාපිස්ස අනන්තො කොසායං පථෙවක
 ඤ්ඤාසංඝා දන්ත පඤ්ඤාං පටිපෙසි, ඉතො පටිඤ්ඤා ගුණන ඵවරුපං,
 ඡාතකභයං න පෙය්‍යං, එකච මෙ ධංසද්ධිචිතං පුරතො ඤාපෙ
 තො සකලප්ඤ්ඤිපවාසීනං ඛිජ්ජනනං දෙනතියාපි ඛිණ්ණානාවො මා
 පඤ්ඤාසි, අයමෙව සසුරො අයමෙව සස්ස අයමෙව සාමිකො අය
 මෙව දුසො”හි දුසොපිස්ස අනන්තො කොසායං පථෙවකඤ්ඤා
 සංඝා දන්ත පඤ්ඤාං පටිපෙසි, “ගුණන ඉතො පටිඤ්ඤා ඵවරුපං ඡා
 තකභයං න පෙය්‍යං, කසන්තො ච මෙ ඉතොතිස්සං ඉතො ති
 සො මජ්ඣිමෙකා ඵකා”හි නහලමන්තො සන්තසිතො ග වර්තනු”හි
 සො තං දිවසං භෙත්තාපතිට්ඨානං පත්තො ලඤ්ඤා සමකොපි ස
 මිකපු සිත්තෙහෙති ච “ඉමෙ ගෙව සාමිකා ගොඤ්ඤා”හි, පඤ්ඤා
 ඵවරුපෙසි, පථෙවකඤ්ඤා සංඝායං පඤ්ඤාචාරානෙ ඵවමානං—

ද්විතීයං පඤ්ඤාං තුස්සං බීජපමෙව සමිජ්ඣතු.

සබ්බෙ පුරෙහතු සබ්බස්සා මණිජෙති ඡසො යථායී.

අනුමොදනං කතා “මයා ඉමෙසං විතතං පසාදෙත්වා චට්ඨතී”
 ‘හි විනේනතා “සාවගග්ගිමොදනපබ්බතං ඉමෙ පච්ඡනා මං
 පසන්නා”හි අභිසිඤ්ඤා තාවදෙව පසවිකසිණසමාපතං සමාපජ්ජි
 කා මෙසපට්ඨවණ්ණං අකාසං මද්දන්තො පක්කාමී, තෙපි තං ඔ
 ලොකෙන්නා පිනිසොමනස්සානතා අසද්දා කතා අට්ඨංසු, සො ග
 ග්ගිමොදනපබ්බතං ගන්නා තං භතං පච්ඡි පච්චකබ්බසනෙති
 සම්මං සංවිහරී තං තස්සානුභාවෙන සබ්බෙ සං පට්ඨාසී, තෙපි ඉධා
 තං සබ්බං ඔලොකෙන්නා පිනිසොමනස්සාපතනා අට්ඨංසු, අතික්ක
 කෙත පන මජ්ඣන්තිකෙ සෙසිභරියා උක්කලිං ධොවිතො පිදගිත්වා
 ඵපෙසී, සෙට්ඨි‘පි ජිහ වජ්ජා පිළිනො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමී, සො
 සාසණස්මයෙ පබ්බජ්ඣිත්වා භරියං ආමන්තෙසී “භද්දෙ අනිවිසජා
 තොඤ්ඤි අපී නුඛො උක්කලියා තලෙ ඤාමසිත්වාති අවසිට්ඨාතී,,හි
 සා ධොවිතො උක්කලියා ඵපිතභාවා ජානන්ති‘පි නැති‘හි අවත්වා
 “උක්කලිං විවරිත්වා ආවික්කිස්සාමී,, ‘හි උට්ඨාය උක්කලියා මූලං ග
 නත්වා උක්කලිං විවරි, තාවදෙව සුමනමකුලසද්දිසස්ස භතනස්ස පු
 රාඋක්කලි පිධානං උක්කපිත්වා අට්ඨාසී, සා තා දිස්වා පිනියා පුට්ඨරී
 රා සෙට්ඨිං ආත “උට්ඨෙති සාමි අහ උක්කලිං ධොවිතො පිදගිත්වා
 ඵපෙසීං සා පනෙසා සුමනමකුලසද්දිසස්ස භතනස්ස පුරා’ පුඤ්ඤ
 නි නාම කතබ්බරුපාති දුතං නාම දුතබ්බසුතතකං උට්ඨෙති සා
 මි භුජස්සු,, ‘හි,සා විග්ගාමපි පිතා පුතනානං භතනං අදුසී, තෙසු
 භුජිත්වා උභිතෙසු සයං සුණ්ඨාය සම්මං නිසීදිත්වා යථාරුචං භුජී
 ත්වා පුරාණස්ස භතනං අදුසී, ගතිතග්ගිතස්සානං න බියති, කට්ඨ
 චර්ජනා සක්ඛිං ගතිතස්සානමෙව පඤ්ඤාසති, තා දිවසමෙව කොට්ඨා
 දස්සා පුරෙහ පුරිතනිසාමෙතෙව පුන පුරිංසු “සෙසිස්ස ගෙගෙ
 භතනං උප්පන්නා ඛිප්භතෙග්ගි අප්ඤ්ඤා ආගන්ත්වා ගණන්තතු,,
 හි නගෙර සොසනං කාගෙරසී, මනුස්සා තස්ස ගෙගෙතො ඛිප්භ
 තනං ගණ්ඨංසු, සකලජම්බුදිපට්ඨාසිනො පි තං නිස්සාය ජීවිතං ල
 භිංසු ගෙව, තදා‘පි සෙසිභරියා වජ්ජපට්ඨෙති සෙසිස්ස පුඤ්ඤානුභාවං

දිනටා අත්තනෙකා 'පි පුඤ්ඤං විමංසිතුකාමා සීසං නහාසිත්වා සඤ්ඤා ලබ්භාමරහි අලබ්භාරිත්වා මහාජනාසා පසානනසොච නාලිකම තෙන තණ්ඤිල මිණ්ණපෙත්වා තෙහි භතතං පවාපෙත්වා වාරකොට්ඨ කො පඤ්ඤානාසනෙ නිබ්බිදිත්වා සුචණ්ණකට්ඨස්සං ආදාය "භතෙන න අත්තිකා ආග ව්ණනතු" 'හි ඤාසාපෙත්වා මනුස්සානං ආගතාග තානං උපතිතභාජනානි පුරෙත්වා අදාසි, සකලජම්බුදීපවාසිනො ම නුස්සා ඤාසනං සුණ්ණාගා උත්තාහලං කත්වා සනෙමසො විය ආ ගතත්වා පතිගණ්ඨාසු සකලජම්බුදීපවාසිනං දෙනතිසා පි කට්ඨස්ස නා ගතිතසානමෙව පඤ්ඤායති, තතො සෙට්ඨිපුත්තො ධනජ සො 'පි සීසං නහාසිත්වා අලබ්භාමරන අලබ්භාරිත්වා එකං සහස්ස ආවිකං ගතෙත්වා "සෙ කතාප ඤාහි අත්තිකා තෙ ආග ව්ණනතු" 'හි පුත්ත ඤාසාපෙත්වා ආගතාගතානං ජම්බුදීපවාසිනං දදමානො 'පි එවිකා පුරිතා යෙව, තතො සෙට්ඨිපුත්තො සුමනාදෙවි නිදෙව එ කං ධඤ්ඤාපිටකං පුරතො යෙවත්වා සකලජම්බුදීපවාසිනං බීජභතතං දෙනතිසා,, 'පි බීජභාගො න පඤ්ඤායති, තතො පුත්තො 'පි දුසො සීසං නහාසිත්වා වජ්ජලබ්භාරධරො හුත්වා සුචණ්ණකුරෙ සු සුචණ්ණකොත්තෙහි ගොණෙ යොජෙත්වා සුචණ්ණපතොදල ලිඛි ආදාය ගොණානං අට්ඨකුරගානි සුචණ්ණානි දත්වා ගතෙව මංගුලිකානි ව, විසාණගහසු සුචණ්ණකොසකො පටිලුචිත්වා තෙ තනං ගතත්වා යොජෙසි, යො නහලකොට්ඨ ගණ්ඨිත්වා ගොණෙ පාජ්ජවාතෙ යෙව ඉතො තිස්සො එතෙනා තිස්සො ටෙණ්ඨ එ කා" 'හි සතනසිතා ගිජ්ජිත්වා අගමංසු, කං ව ධෙතනං උසානස මපතනං පලසමපතනං, අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවෙන කද ජම්බුදීපවා සිතං භතනබීජං නිඤ්ඤනං, ව වජ්ජාහරණානිහිරඤ්ඤසුචණ්ණාදීනි ව යජාරුති, සෙට්ඨිගෙහතො එව ගණ්ඨිසු ඉමෙ පමරනා භො පුඤ්ඤානාමාහි ලොකෙ පාකවා ඡතා'හි; ඉදං කීර බුදිත්තතෙර පදෙවකබුඤ්ඤානං තෙහි දිනනඅත්තදනවිඤ්ඤානං, සෙසා පන සඤ්ඤාකාරෙන ධම්මපදෙ වුත්තාහි;—

තෙන වදාමි.

"සෙ අත්තා අත්තනෙකා භාගං දත්වා පදෙවකබුදිසු,
විපාතං තප්ප දානස්ස යජාතාමා ලභිංසු තෙ" 'හි;

ඉදං වෙඩිකසෙසිවික්‍රම-6

ගකිසාලිං නිවසානි මතුරාහිති වාසිනං,
අබ්භිකං තණ්ඤිලා පුඬං ගොජනං සඤ්ඤාලිකා;

තං සංඛාය වුත්තං;—

අනෙකරුපෙති රසෙහි සුත්තං.
අනං නරො භූජති සංඛායාලෙ,
න ජතු ජනාති බුද්ධ පුත්තං.
අනන්තදානස්ස පලං වදන්ති;

අනන්තදානොගොනාම පරමමා සමිපිච්ඡදො.

සුසංඛිතං ගතීරසුපජ්ජනං
නානාවිධං ආණිතසංඛාරාදීං,
පීචනති කාලෙ වරපානතං සෙ
පානසදානස්ස පලං වදන්ති;

එසං පානදානං නාම.

“පානං සෙ දෙනති මුදිතා සීලවගොතස්ස භික්ඛුස්ස
තෙ වුතා තිදිවං පත්තා භොදන්ති සුඛිනො සදා” ‘ති

කපං? ඒකස්මිං සමයෙ භගවා සාවත්ථං උපතිස්සාය පෙත්තව
තෙ චිහරති, තද්ධ සොලස භික්ඛු ගාමකාචාසිකා ගිවහසමයෙ ගාමා
දාසතො ගගවහං දස්සනාය සාවත්ථං ගන්තුකාමා අඛානමහං.
පටිපජ්ජංසු, තෙ අවුච්ඡාකරවිවිධකීරණසග්ගානා පංසුසං. ඵ්ඨි
තායමරි ඵ්චිප්පඤ්ඤානරුපධාරිණියා වණ්ණොය මරිච්ඡාචනනිසසි
තාය රුක්ඛතිණගණවණ්ණාදිතාය නිරුද්ධවණ්ණාය සමනාභිකා
සමුඝිතරණවුණ්ණාය විපව්ව්නනපනසචාරිතාය උරුපවහපරි
පිළිතාය පරිච්ඡංසා අඛානං ගවේන්තා විසුක්ඛකමණ්ණාධාරිතාය උරුපවහපරි
පරිගලිතගතකසෙදා පිපාසාය පිළිතසරීරා මජ්ඣානිකසමයෙ අ
ඤ්ඤාතරං ගාමිචාරං සමපාපුණිංසු, අථ අඤ්ඤාතරා ඉඤ්ඤාතරාදාය
උදකස්සාය උදකපානාතිවුච්ඡි අගවාසී, තෙපි භො භික්ඛු උදකස්සි
කා කස්සා ගමනමග්ගං පටිපජ්ජංසු, සා උදකපානා ගතො සංඛං පු
රෙඤ්ඤා නිවන්තිතුකාමා තෙ භික්ඛු කිලංගතසිතෙ ඤ්ඤාතරා උදක
සංඛං එකමග්ගං යපෙඤ්ඤා භික්ඛු උපසංඝමිඤ්ඤා පව්ව්ච්ඡිතෙන
විඤ්ඤා උදකස්සා නිමිත්තගතති ආහ;

“ගන්තො භව උදකං තුමං ආහතං උදකපානිනො,
තං මග්ගං අනුසාවස්සා සාධුකං පටිගණ්ණපා” ‘ති.

අථ භික්ඛු නිසීදිතො තස්සානුකම්පාය උදකං පරිස්සාවිත්තො යථා
ගිප්පායං පිච්ඡංසු, සා පස්සන්තිතො පංගුනඤ්ඤාලී පෙකනගති අ
ව්වාසී, භික්ඛු තස්සානුමොදනං කරොන්තො ඉමං ගාමිචාරංසු;

“දෙවා මනුස්සා යකඤ්ඤා ව ගතඤ්ඤා කිණ්ණොරා දිජ,
උදකතෙනව යාපෙතති උදකං උරුපමං වරන්ති”

වනා නම අනුමොදනය සංකදායකා සමාදපෙතා සමුත්තනප්ප
තා සමපනාසෙතා උට්ඨාසායනා පක්කමිසු, එතනකමෙව පුඤ්ඤ
කමමං කතා සා මරණකාලෙ තං පානදනං සංගෙසු දිනනං අනු
සස්සරිතා ඉතො චුතා නාවහිංසෙ උපපජ්ජි, නසා පුඤ්ඤානු හා
වෙන කපපරුතෙබ්බපසාහිතං වාදසංයෝජනිකං කනක විමානං
නිබ්බන්ති, දිබ්බවජ්ජරාසහසාපරිකිණණං, තං පරිකිණිතං සම
නතා රජනමාලකාකිණණා සුපතිතා රුචිරසල්ලසණ්ඨිතා නසා
අවිජ්ජර උය්‍යානවිමානවාතෙ ව පොකබරණි පච්චණ්ණපදුම
සඬමඪිතා සහ සුවණ්ණනාමාය නිබ්බන්ති, සා පන නාවා නා
නාවිබරතනමය වාරතොරණපසාදනියසීගපඤ්ඤරපමාලමයබ්බම
සට්ඨකවෙදිතා කවාටපරිකිණිතා සබ්බපරිසකතා සුවණ්ණකි
භිකිණිකප්ලපජ්ජවෙසිතා විවිතුරතනබ්බිතවාරවාතපානතොරණා
ලක්කතා, සුවණ්ණධරා පඬසතා නාවකිණිකො සුවණ්ණමයානි
පලිකමයානි වෙදරිසමයානි ව දිබ්බගතිබ්බතුරියානි පච්ජර
නති සො සුවණ්ණනාවං පාඨෙසුං, සා දෙවකඤ්ඤා සුවණ්ණපදුමා
නි භිඤ්ඤානාවාය සීසෙ නිසිනනාහොති, තස්ස සුබසම්පතිතං නි
ලහතිං දිසා ආසසා මහාමොග්ගලානො දෙවලොක වාරිතා
වරමානො සෙන සා දෙවධිතා තෙතූපසබ්බාසි සා පෙරංදියා ස
හසා සුවණ්ණනාවානො ඔතාරිතා ආඤ්ඤාලිප්පග්ගතතා අට්ඨාසි,
අච්ච නා පෙරො ඉමොහි ගාමානි පටිපුච්ඡි:

“සුවණ්ණ වජ්ජනා නාවං නාරි ආරුහා නිට්ඨසි,
මොග්ගසි පොකබරණිං පදුමං භිඤ්ඤි පාණිනා.

කුටාගාරනිවෙසා මෙ සුට්ඨතතා භාගසො මිතා,
දද්දුරුමානා ආසනති සමනතා චතුරො දිසා
පක්කනෙත නාදිසොවණ්ණො කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣාති,
උට්ඨස්සනති ව තෙ භොගා සෙ කෙමි මනෙයා මිසා.

පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ

මනුස්සභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,

කොතාසි පච්ඡලිතානුභාවා

වණ්ණනා ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති” කි.

සා දෙවධිතා අතනමිතා මොග්ගලානෙන පුට්ඨතා,
සඤ්ඤා සුභා විතාතාසි යසා කමමසිදං පලනති.

අතං මනුස්සසු මනුස්ස භුතා

පුරිමාස ඡන්දියා මනුස්සලොකෙ,

දිසාන භික්ඛු තසිතෙ කිලතනා

උට්ඨාස පාත්‍රං උදකා අදාසි.

යො භව කිලකතානං පිපාසිතානං
 උට්ඨාස පාත්තං උදකං දදාහි,
 සිතොදිතා තස්ස ගවහන් නත්ථො
 පත්තොලොසා බහු පුණ්ණරිකා.
 තමාපද අත්තපරිසරාහි සබ්බද
 සිතොදිතා මාලකසසනා නදී
 අමබා ව සාලා තිලතා ව ජලේසො
 උදාලකා පාවලිසො ව පුලලා.
 නං භුමිභාගෙහි උපෙතරූපා
 විමානසෙවසං භුසසොගමානං,
 තස්ස ධ කමමස්ස අයං විපාකො
 එතා දිසං කතපුඤ්ඤ ලහගාහි.

කුමාරනිවේසා මෙ සුචිතතා ගාගසො ටිතා,
 දඤ්ඤ මානා ආගන්ති සමන්තා චතුරො දිසා.
 තස්මා හි අත්තාමෙහි මහත්තමිකිකිකිතා,
 දුතබ්බං පානකං ගොති සංසෙ ව ගණ්ඛුගතමෙ.
 තෙන මෙ තාදිසොචණ්ණො තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣකි,
 උපපජ්ජාති ව මෙ ගොගා යෙ තෙච්ඡි මහසො පිසා.

අකබාමි තෙ තිකඛු මොක්ඛාපො
 මෙත්තස්ස භුතාය මනාසි පුඤ්ඤා,
 තෙනමෙහි එවං ජලිතාත්තොවා
 මණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසහි “හි,

ඵෙරො තස්සා ව්‍යාකරණං සුත්තං ධම්මං දෙසෙසි දෙසනානාතන
 රා අරිසසම්මතං කපෙසි, සා දෙවසිතා ඵෙරස්ස සම්මුඛා අරි
 යසම්ම දෙසනං සුත්තං දිබ්බ ච්ඡරාසගසෙසන සම්මා යොනාපනා
 අපෙසාසි, තතො ඵෙරො ආගන්තො තපාගනං පරිසමපෙසාහිසි
 න්තං මඤ්ඤා පුට්ඨි “සත්තා නු ඛො ගතො උදකදුනමගො
 නෙව දෙවලොකෙ උපපජ්ජතුනති” “ආමමොගලලාන සත්තා උ
 දකාදකා දෙවංලොකෙ උපපජ්ජතුනති” වතො පුත පානවත්තු මහා
 ඡනස්ස දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපනම්පලාදිති පාපු
 ඤ්ඤා, තතොපට්ඨාය මනාපනා උදකදුනාභිරතා අපෙසු;—
 තෙනවදුම;

“පානං සෙ දෙනහි මුදිතා සීලමනෙත්තස්ස තාදිසු,
 තෙ චුත්තා හිදිවම්පනො මොදනාහි සුඛමනා සදු” ‘හි.

අසමෙසවුපතනාති

සුසකතං ගඤ්ඤප්පනනං
නානාවිධං ආණිත සකතිරාදිං
පිට්ඨනි කාලෙ වර පානකං සෙ
පානපදානසං ඵලං වදනති.

පානපදනං නාම.

පානං සෙ දෙනති මුදිනා පුඤ්ඤකෙතිතෙනසු නාදිසු,
තෙ වුතා තිදිවම්පනා මොදනති සුඛිනො සදා'ති.

කවං? එකසමං සමයෙ ගතවා සාවඤ්ඤාගරං උපනිසාසා ජෙ
තවතෙ විහරති, තදා ආඤ්ඤාතරා ඕණාසමවා භික්ඛු උපකට්ඨා
ය වසසුපනාසිකාස සාවඤ්ඤා ගාමකාවාසං ගව්ඡතො ම
ජ්ඣන්තිකසමයෙ ඝමිමාභිතතො පිපාසා කිලතො පිළිතො අ
ඤ්ඤාතරා ගාමං සමපාපුණි, සො පන ගාමො අනතරාමග්ගසිතො
සෙව මනුසා ආඤ්ඤාතරං ගාමං ගව්ඡනා 'පි ගාමිමජ්ඣන්ති ගව්ඡ
නති, තෙන සො 'පි විවරං පාරුච්ඡිකා ගමවාරසමිපෙ නිවිට්ඨගෙ
හං අභිසකම්භා ගව්ඡති, තදා අඤ්ඤාතරා ඉති භුජ්ඣා ගතන
කිලමපරිලාභවිතොදනායා අනතරා නිකම්භා කරවාර
පමුඛෙ මුදුගතවාතා ගණනති, අනතරවිටිං ඔලොකිසමානා නි
සිගතා හොති, සා තං ඉති කිලනතරුපං තසිතං ඝමිමාභිත
තො ගව්ඡනං දිසවා සහසා ආසනා වුට්ඨාස ආසනං පඤ්ඤපෙ
ත්වා පෙරං තිමංගනනති 'අඤ්ඤාමිමග්ගග්ග ඉමං ගාමමාග;—

“ගතො ඉතො නිවතතප පඤ්ඤාතරං ඉම ආසනං,
පොකා එස තිස්සිකා ඉතො ගාම යපාසුඛනති”

වතා පාදදනං පාදපුෂ්පනම දමා විජනිවා තෙන විගත
පරිලාහං තතා සිතලෙන සුගතො මධුරෙන සුඛිනා පානකෙන
සනාතපසං, පෙරො නා අනුමොදනො ඉමං ගාමමාග;—

“සෙ කිලවතොසු දදනති පානං
ඝමිමාභිතතොසු පිපාසිතොසු,
කිලනතරුපොසු තවා පිට්ඨෙසු
න තෙ සදා හොනති බුදුපිපාසාති”

ඉති තා පෙරො අනුමොදනාස සඤ්ඤාසො සමොදපෙත්වා සමු
තොප්ථො සමග්ගාසො උට්ඨාසාසනා පනනාමි, සා අපරිභාග

කාලකතා නාවිකයෙකු වෛසයොජනික කතක විමානෙ සහසා
දිබ්බ වෛරාසසිකිණිණි ප්‍රායානපොකකරණී පටිමච්ඡිතෙ අතිමය
ඉතිහාසසමූහනෙ නානාභූරියසංසුද්ධි සුභතප්පබුද්ධිය ඵල දෙව
සිතා හුන්දා නිබ්බන්ති, තස්ස නිබ්බන්තකාලකෙණයෙව දිබ්බවජ්ජරා නා
වකිත්ථියො නානභසකාරානි විණාවෙදමුනිසාදිති ගතිබ්බතුරිතා
නි පටිත්තසිංසු, මධුරානි දිබ්බතිතානි ගායිංසු සා 'පි ඥා දෙවක
ඤ්ඤා අනෙතා කතකවිමානෙ පාදාදිතෙ රතනපලලෙඝින නි
සිතානා ආගරණපතිමච්ඡිතා නවවජ්ජනාදිතාදිති අතිමය රමනීය
දිනා දිබ්බසානකප්පකාදිති ච උපඝීයොගා මහනතං දිබ්බසුඛං අ
නුභවතො තතො උපායානං ගොභුකාපා නානාවිණිණසමුප්පලං
සුචිණ්ණරජතමණිරතනවිජිතුපරිසද්ධිනා සුචිණ්ණසිවිතං අභිරුක්ඛ
තාති ච නාවකිත්ථි පභාගිතතුවුරියතිතාසමිසානාති සමුප්පට්ඨා
දිනා කතසුභසකාරසමිමානෙන සුදසානදෙවිකගරස්ස භො
මගෙන උපතාසු පසෙසු දින දෙවසුප්පතාති අවජ්ජිතබ්බතනති
අවතතිතසාධුකාරසමිමසසාති විමානතො නිබ්බවිජ්ජා උපායානා
අපායාසි; තස්ස කීලිකා රමිකා පොකකරණයා කීලිතුකාපං සුච
ණ්ණතාවං අභිරුක්ඛ පද්ධතානි භසට්ඨානා කීලිතුං ආරභි; අපාය
සමා භොගොගලලානො දෙවලොකමාරිකා වජ්ජනො තස්සා
උපායානසමිපං ගොභු අට්ඨාසි; සා පඤ්ඤා දිනො ගතො සමනු
මානා වුඤ්ඤා සිතා; පඤ්ඤා නං සුච්ඡිතො ඉති ගොපට්ඨානා;—

“සුචිණ්ණවජ්ජනං නාවං නාට් ආරුක්ඛ නිට්ඨසි,
ඕගාගසි පොකකරණීං පද්ධතං භිඤ්ඤා පාතිනා”

එවං වක්ඛා දෙවසිතා අසං වත සජ්ජිතං නිලසමිතතෙර
විප්පරිතවජ්ජිතානාකාරසකුන්ධා ඉතෙ නාට් භොගා රුද්ධසද්ධිගත
රසපොඨබ්බසායානා මහුඤ්ඤානුකූලා භොගා භොගො සජ්ජිත
නාට්ඨිපු මිත්ති; තං සුන්දර දෙවසිතා අනතනා කතකමිමං තං සසො
දෙරස්ස ආපරාජට්ඨා. “පසාඨ ගතො අපසමිතානමිම ඉතා කත
කමිමං කස්ස මහසමුභාවං ජිනාපා, ‘භි පඤ්ඤා’ ‘ආට්ඨ දෙවික
පුක්ඛකමිමං නාම අසකමිමි ගුණවග්ගකසු තතං මහසල භොගි,
ති මිත්ති;—

අපසං දිනො බහු භොගි බහු දිනො බහුතරං,
නුභුතා දිව්‍යසං නං දනං අසං දිව්‍යසද්ධි වා බහුතරි.

එවමාදිති පුක්ඛකමිමානි කතා තස්සා ආයසං සුභො මහස
මිමදෙසනං දෙවසසි; සා නා දෙසනං සුභො අවජ්ජරාසගස්සාති සමා
භොගාපට්ඨානා අපතාසි; අට්ඨ පඤ්ඤා නට්ඨා ආගතො නා සබ්බං

තථාගතස්ස ආරොචෙසි, සත්ථා තමෙව අනුදානං. කත්ථා මහා ජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ ඛතු සොතාපතඨිච්ඡා දිති ප.ප්‍ර.ණිංසු;-තෙන වදාමි;-

“සෙ පානං දෙනති මුදිතා පුඤ්ඤකොමගොසු තාදිසු,
තෙ චුත්ථා තිදිවමපනා මොදනති සුඛිනො සදා,, ‘හි.

ඉදා හි පානදානං කාලෙන දින්නං මහපාලගාමං වෙදිතබ්බා;-

සෙ පානං දෙනති මුදිතා පුඤ්ඤකොමගොසු තාදිසු,
චට්ඨා මාත්‍රස්ස කාසා සගගලොකෙ රමනති තෙ හි.

එසා හි පානදානං නාම සංකිච්ඡි දානං දෙනති අන්නං වා චත්ථා වා සානං වා මාලං වා ගක්ඛං වා විලෙපනා වා දීපං වා සෙය්‍යං වා ආවාසං වා අඤ්ඤකරං වා අඤ්ඤනෙරන මච්ඡෙරමලවිනයයඛාසං බාහෙන සම්චක්ඛිතෙන සම්බික්ඛසලාන්, කුසලභූතෙන පමුදිතෙන උදග්ගමිතෙන පසන්නවිතෙන ධීලවතෙනසු ගුණවතෙනසු පුඤ්ඤකොමගොසු මහපාලං ගොති දායකානං දිබ්බසුඛං අනුභව මානො ගොති කපං දට්ඨබ්බං බුද්ධා හගවා සාවඪිකා විතරහි අනාපමිණිකස්ස ආරාමෙ ජෙනවනමහාවිහාරෙ අකාල කුසුමදිලිත තරුවනදිලිතෙහමරමබ්බකරකොතිලදිජගනමසුරකාදිනං සංසුච්ඡං අතීරමනිකතරජල සයෙ උපාල පද්මකුමුදපුෂ්කරික සොගක්කික පටිසජ්ජෙන සබ්බ ජනමනොගජෙ තයම් ජෙනවතෙ විහාසි;-තෙනාහ;-

“තයම් ජෙනවතෙ රමෙ සබ්බබුඛ නිවාසිතෙ,
සත්ථානං අනුකමාස විහාසි පුරිසුත්තමො,, ‘හි.

එවං සත්ථානං අනුකමාස අස්සාස ව සුඛාස ව පුඤ්ඤොස ව සාසෙත්ථා ව වෙ වාරෙ ධම්මදෙසනා;

“ධම්මං ලොකගිතස්සාස දෙසසන්නො තීරාසන්නො,
චතුසච්චං පකාසෙන්නො දෙසෙසි පුරිසුත්තමො,, ‘හි.

අපථකදිවසං පති හගවා ලොකානුග්ගතකරණස්. ජනපදවර්තං පකාසන්නා මහතා භික්ඛුසංගහෙන පරිවුතො ගම්භින්නො වො තරාසගො හගවා ත්ථුජනි න ච කාසබ්බලෙන අනොපමෙන සිවිලාසෙන අනොපවාස බුබ්බලියාස සෙන චුත්ථං නාම බ්‍රාහ්මණො මො තෙත්ති පායාසි; සො පති ගාමො සාවඪිතො පුරතො යොජනපරො විසාසදිනකසිලකබ්‍රාහ්මණො සමගො ගොතමො ආනාමිති සුඤ්ඤා නදිතිසෙ නාවා අපනිතෙ සොකුබ්බිකවිහාරිති අ

පනෙත්වා ගාමෙ එකකුපං සපෙත්වා පවමනනානං කුපසනානං ස
 භාගො ව මණ්ඩපානි ව විනාසෙත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස පානං
 මා භොතු,, ‘හි නිබ්බිං රක්ඛාපිතො, අථ භගවා අනුපුරේඛන වාරි
 කං චරමානො නදීතිරං සමපනනා ඉඩ්ඛා ඔතිණ්ණො බ්‍රාහ්මණ
 ගාමං අනුප්පමා අඤ්ඤාතරෙ සංසංඡතෙ වනයණෙහි නිසින්නො
 භොති; උදකනිසාස්ස සමනතතො, නමිති හි ගාමෙ කතීකා කතා
 භොති, “යො පන සමණස්ස ගොතමස්ස පානියං වා පරිභොජනී
 යං වා දදෙය්‍ය සාදිතෙය්‍ය චා පටියන්තාරං වා කරෙය්‍ය නස්ස කතා
 පන සහස්සද්ධකමමං ගතහතබ්බනති,, නත් අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණ
 දුඬි උදකගරණන්තො ගතා අසිත්තං කුබ්බජ්ජනති පරිරජ්ජනං සබ්බ
 නතං බ්‍යාමප්පගාය පරිකම්පතං අති විස සොමනස්සවිලාසසම්ප
 නතං සුජනනයනපිතිකරං ගගවතං සහ පරිසාරං නිසින්නං දිස්වා
 සා දුඬි පසාදුය ආවිචිතදයා “භගවතං පානියං දස්සාමිති” චි
 නෙත්ත්වා “ බ්‍රාහ්මණ මයං අකෙකාසතු වා පරිභාසතු වා” ‘හි
 අතිතා හුත්වා පුන දලහං දුතුකාවා චිතොනයි, “බ්‍රාහ්මණො මං ප
 භරතු වා මාභරතු වා යං වා ඉච්ඡති නං මයං කරොතු” ‘හි පානී
 යං භරති අඤ්ඤාති උදකභාරිකෙති වාරියමානාපි අනනෙත්වා “මා
 වාජරො” ‘හි වක්ඛා භගවතො පානියං උපනාමෙයි, තෙසංචනද
 මොච නතු වුත්තං භගවතා සුත්තනෙනා “පට්ටිකානාති හිකබ්බෙ
 සමඛා කුලපුත්තො අත්තනො ජිවිතං පරිච්චජ්ජා බ්‍රාහ්මං පුඤ්ඤං
 පසචති පෙට්ටි සග්ගොමොදති කතවාති පටි බුඩ්ධස්සපාය හිකබ්
 බෙ ජිවිතං පරිච්චජ්ජති ධම්මස්සස්ස හිකබ්බෙ ජුට්තං පරිච්චජ්ජති
 සංඝස්සස්ස හිකබ්බෙ ජිවිතං පරිච්චජ්ජති මාතුස්සස්ස හිකබ්බෙ
 ජිවිතං පරිච්චජ්ජති භික්ඛුස්සස්ස හිකබ්බෙ ජිවිතං පරිච්චජ්ජති බ්‍රහ්මං
 පුඤ්ඤං පසචති පෙට්ටි සග්ගො පට්ටොදති ‘හි; තස්මා භගවතො පා
 නියං උපනාමෙති භගවා පන තස්සානුකූලං පට්ටි පානියං ග
 තෙත්වා සාට්ඨං පිට්ඨං පාදදමාපිත්වා පවනං, හිකබ්බෙනානා පා
 නියං පරිභොගස්සා අදුඬි, සා උදකපරිභොග ව දිස්වා ගට්ඨතු
 මයා පසන්නවිතො උදකවිතො වත්තො අඤ්ඤං කට්ටං සුරෙත්වා
 ගමිති අඤ්ඤාති ඡන්නති බ්‍රාහ්මණස්ස පරිභාසනති “පුරේඛනෙච
 තුට්ඨෙ අවිතාකං ජලංචදදං යො සමණස්ස ගොතමස්ස පානියං
 මා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය පටියන්තාරං වා කරෙය්‍ය නස්ස කතා
 පන සහස්සද්ධකමමං ගතහතබ්බනති චදති තුට්ඨාකායෙච දුඬිකා න
 ස්ස පානියං දින්නනති” යො බ්‍රාහ්මණො තෙසං චචනං සුඤ්ඤං තො
 ධාතිභුතො දුඬි මර්කසාපිති චිතොනයි, සා දුඬි සිංහං භවා මරු

පෙති බ්‍රාහ්මණ බ්‍රාහ්මණයාමි” ‘හි පාදෙ වැඩි බ්‍රාහ්මණයා එක පහතරෙනව දුසිං මාරාපෙසි, සාපසාදමනෙනව බුබාරමණං පිතිං උපසාදෙති කාලංකතා තාවතියදෙවලොකන අතනනො පුඤ්ඤානුභාවෙන නිබ්බතති, තස්සා සුරුචිරමණිවුත්තොවලිඡ්ලා කුරුඤ්ඤං වාතපානකවාලවච්චරියචලිකමසං මාර තොරණපා සාදනියුගපඬිරං සමුත්ප්ලපමාලමසං චලිතසහසාපරිකම්පනං සබ්බා ලොකාරුපෙන අව්ජරාගණෙහි නාටකෙහි පරිපුණ්ණං උය්‍යාන පොකකරණීනදීපනිමණ්ඩනං අතිරමණියං දිඤ්චිමානං නිබ්බතති, “භගවා ආනන්දසෙරං ආනාපෙසි” පාණීයං ආනෙති ආනන්ද” ‘හි. පෙරො එකවචනෙන “දුසිතා කපාදසො භගවා” හි නගවුන් හී, දුරියමපි ආනන්දසෙරො පානීයං ආනනවන්ති, නතිස්වා රෙ ගව්ජනසා ආනන්දසෙරසා භගවතො පාටිථීරෙන පමති කුපසනෙහි නදියො විත පරිපුණ්ණං ආනනනිනනාති සරාති පුරු කාව තිට්ඨතති දුතකසිලකබ්‍රාහ්මණො නා පාටිථීරං දිඤ්චා පසිදි කා භගවතං බ්‍රාහ්මණො සාතනාය නිමනෙතසි, අභිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන, බ්‍රාහ්මණගහපතිනාපි ඉපිපුට්ඨාපි බුද්ධා මහලොකාපි පුත්තදුරාපි බුමචුණ්ණමෙව ගහෙසා යෙන භගවා තෙත්‍රපසසිකමිංසු උපසසිකමිඤ්ඤා භගවතො පාදෙ වැඩිකා පුරු කා නමස්සමානා අට්ඨංසු, භගවා පන මහාතිකුසංසෙත පරිපු තො පඤ්ඤනවරාසෙන නිසිනෙනා ගොති, තස්මිං පන කාලො සා දුසි දෙවකඤ්ඤා අතනනො පුඤ්ඤානුභාවෙන නිමිතඋය්‍යාන පොකකරණීනදීපි පරිකම්පනං නවචිතවාදිනකුසලෙහි නාටක දෙවකඤ්ඤාසංසෙති සංසුට්ඨං රතනමිමානං දිඤ්චා සා දෙවකඤ්ඤා සකභවනෙන උය්‍යානෙන සහ තාවතියදෙවලොකනො මහ තෙනෙන දෙවානුභාවෙන ආගනතා භගවතො පාදෙ සිරසා නිප නිකා පදකම්ණං කතා අඤ්ජලිමපගග්ගා අට්ඨාසි, අප භගවා දෙ වකඤ්ඤා විභූතිං දිඤ්චා පුමත්තෙනා ඉමා ගාඨාපුතාසි—

“සුවණ්ණවල්දනං නාවං නාරි ආරුඤ්ඤා තිට්ඨසි,
 මහාහසි පොකකරණං පදුමං ඡිද්ධසි පානිනා,
 කුචාගාරනිවෙසා තෙ විහතනාභාගෙසා ථිතා;
 දදුලුමානා ආගනති සලෙනා චතුරො, දිසා,
 තෙන ජන තාදිසසා වණ්ණණා තෙන තෙ ඉබ්බිජ්ඣති,
 උපසස්සනති ච තෙහොගා සෙකෙති මෙනෙසා පියා.

පුමණම් තං දෙවිමොනුභාවෙ
 මනුසසතුතා කිකොසි පුඤ්ඤං,
 කෙනාසි ඵලඤ්ජලිකානුභාවා
 වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ‘හි

සා දෙවකඤ්ඤා අත්තනො පුබ්බකම්මං ආරොචෙනති හගවු
නො ඵතමන්ථං ආරොචෙයි.

අහං මිත්‍රසක්කපු මිත්‍රස්සතුතා පුරිමාය ජනියා මිත්‍රස්සලොපක,
දිස්වාන භික්ඛු නදිතෙ කිලනෙන උසාය පාතූ උදකං අදාසි;
සො ටෙ කිලනනානං පිපාසිනානං උසාය පාතූ උදකං දදාති,
සීතපාදිනා තස්ස හවිනති තෙජ්ජා පහුනමාලාං බහුසුඛිට්ඨා;
තමාපගා අනුපරිශරති සබ්බදා සීතපාදිනා වාලුකසක්කතා නදී,
අසී ව සාලා කිලකා ව ජමුසො උද්දලකා පාවලිසො ව පුලලා;
තං භූමිභාගෙන උපෙතරුපං විමානසසඬං භූසසොහනොනං,
නස්සිධි කම්මස්ස අයං ඵපාකො ඵතාදිතං කතපුඤ්ඤා ලභනති;

කුලාභාරනිවේසා මෙ විහනතා නාගසො මිතා,
දඤ්ඤානා ආගෙනති සමග්ගා වතුරො දිසා;
තෙන මෙ තාදිසො වණණො තෙන මෙ ඉධිමිජ්ඣති,
උපපජ්ජාති ව තෙ ජගාගා සෙතෙව මිතසො වසා;

තෙනමිති ඵවංජලිතානුභාවා වණණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති
ඵතස්ස කම්මස්ස පලං * මවෙදං අත්තං බුද්ධො උදකං අපාසි”ති,

සාදෙවකඤ්ඤා මහාරත්තස්ස අවජ්ජියබහුතා අතොසි, නඤා
හගවුතස්සා වතතාවාරං ඤානො ආනුපුබ්බිකපං කප්පකො සද්ධාති
පකාසෙසි, සම්මපරිසොසාගෙන සා දෙවකඤ්ඤා සොනාපතති පල
පතිට්ඨාසි, මහාරත්තස්ස බහුතාමොක්ඛා අරියධම්මස්ස සම්මතිට්ඨො
අසොසිති.

සෙ පානං දෙනති මුදිතා පුඤ්ඤතෙකිතෙනසු තාදිසු,
තෙ වුතා තිදිවම්මකො මොදනති සුචිතො සද්ධා ‘හි,

නන්දියනා වාටි මානව චරිත නා—8.

ඉදංපානි දානං කාම කාලෙහ දින්නං මහසලලාචං වෙදිතබ්බං;

කපං? ඵකස්මිං සමගෙ හගවා රාජගහං නිස්සාය වෙච්චනෙ
මිහරති තදා අඤ්ඤතෙරො පුග්ගනපුරිසො පරෙයං කම්මං ක
සා කපකා ලබිවෙනතෙන ජිවිතං කපෙසති, තපච්ච සො පුරි
සො හතකවෙනතෙන හතිං කසා අත්තනො අභිවතං පාලෙති,
අපච්චදිවස්. ආයස්මා සාරිපුතො ඵකකොච පතනවිවරමාදාය

* මමසිදානති—පොසොනසු

ගම්මායිනං අනුකම්පාය ගම්මිනී, සො කාලං සලලකකිකාං ආස
 නාගරං ගාමං පිඩාය පාවිසී, යා පන මතං පිඩපානා ගගෙහො
 ඔසිනාමෙ ඡායුදකසමප්පනා ධාතන ගතනකිවං කකුං පවිථි
 තෙන රමණීයෙ චනසමෙ දිවාට්ඨාරං අකුසි සිසංඝාට්ඨි එකච්ඡො
 විවෙකසුඛං අනුබුද්ධතො, එවං සාරිපුත්තකොසොරො ගාමනිගමප්
 නපදවාසිනා අනුකම්පාතො විවරති, යසා කීරායසො සාරිපු
 තතතොරො විහරති තසා අතතතො සතතිසං ගතනා තෙව
 වාදකත් සොව අප්ප්ලිකමං කතොනති තෙවිකවච්ඡුගතනං දෙනති,
 තද, තතො ථෙරො ආන ව්ඨතො ගිහිගාතං පටිමමාසසමයෙ අ
 ප්ලුණ්ගතරකිරණසන්නාපෙ පංසුකාය කුඤ්ඤාලාය මානාය පඨිසං
 අකකමිතො, සෙදසමප්පනාගතො සමමාතිතතො තස්සාරා
 මසමිපෙන මග්ගන අතිකකම්, අථ හං සො පුරිසො නිවාරුපෙ
 උණකාලෙ පරිට්ඨනාපනසමාපෙ ගමිතො ථෙරො දිස්වා සප්ප
 තපසාදො උපසඬකමිත්වා වාදිත්වා එවිදාන, “ගතන අතිසක
 තතතතො කිලතො සමමාතිතතො එව මුත්තනං පවිසථ, ත
 ගායිත්වා ගමිත්වා” ‘හී, අථ ථෙරො තං අනුකම්පතො අතතතො
 දරාකිලමපටිසංසමිතතො සලලකමානො අභිවාසෙත්වා ආ
 රාමං පවිසිත්වා මුත්තනං විසමතො නිසිදි, සො ථෙරං කාලප
 ථෙණන විරතිවානං අදුසි, ථිප්පිවානං දක්වා නගායා ගතන”
 ‘හී ආන, ථෙරො උදකසමිත්වා නිවාසෙත්වා අකුසලකරණ අභිරු
 කකසා මුත්තෙ ධම්මං නිසාය නිසිදි, අථ හං පුරිසො සමපනාසිත
 ලෙන ජලෙන පසන්නගදො සාදරොව අකුසලකරණං අභිරු
 කකදවනා විස නාතපතො පිටිසි, පරිමිත්තො පාදො වෙසෙව
 තො නාතපසි, ථෙරො නගායා නිවාසෙත්වා තං එවමාන “උපා
 සක ඉදං එවරුපං කුසලකමිං සබ්බදා අනුසාරයාසී” ති ව
 තො ඉමං ගාමමාන;—

“උදකජ්ජලජ සතො දෙවා ගතිබ්බමානුසා;

සුපණ්ණා කිත්තාරා නාහා උදකතෙව තෙසිකා;

සො සිලමතොසු දදතිපානං සමමකාලෙ රසුත්තමං,
 ගං මග්ගං උදකං දින්නං තං සරයාසි සබ්බදා” ‘හී

සො එවං මත්වා අතතතො පතනවිවරමාදාය අගමාසි, සො
 නිකමිත්වා ථෙරං අනුගතො වාදිත්වා පටිමාගස්සපිථි, “ගසා පන
 පුරිසසා උදකදො අතො මො එතතන පතොතො” සො පිතියා
 සමසරිදො හුදා ඉදං උදනං උදකසි;—

“අපොසා ව සවිතො ආසි,
සමිත්තො නගාපිතො ව මමි,
බහුච්ඡුඤ්ඤං පසුතං අනායකං.
අපොසො මෙ සපලං ජීවිතනාති”

සො නතො පටියාස සබ්බකාලෙ අනුස්සරතො නාලං කාමා
නාවතීංසගවතෙ සොලසයොජනිතෙ කනකවිමානෙ සගස්සඅ
පුරාසංඝවිචරිතෙ දිබ්බකායරුක්ඛසංඝිත්තො දිබ්බ පොකකර
ණසමිත්තෙ දෙවසිරිසමපතො දෙවපුත්තොහුන්දා නිබ්බනති, අපා
සො මහාමොග්ගලානන්තරො දෙවලොකං වරතොතො උදකදු
සකස්ස විමානං සමපාපුණි, සො ‘පි පරිවාරිතෙහි ආරොචිතො ථෙ
රසාගමනං සුභා ආගතවා වන්දිතා අස්සල්ලපගග්ගා අට්ඨාසි,
අප නා පෙතො ගාමානි පටිපුච්ඡි;—

“උච්චිදා චණ්ඩුනවිමානං
සමනතො සොලස යොජනාති,
කුටානාරසත්තසතා උලාරො
වෙඨරිසපමිතා රුචිකස්සතා සුභා.
නාසාවසි පිචසි බාද සිච
දිබ්බා ව විණා පවජ්ජනති * වග්ග
අසසකා සිකඛිතා සාධුරුපා,
දිබ්බා ව කස්සදු නිදසං උලාරො
නවිතති ගායනාති පමොදගනති.

දෙවිඤ්චතොසි මහානුගාමො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි ඵලජලිතානුගාමො
විමණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පසාසති” “හි

“සො දෙවපුත්තො අනනමනො මොග්ගලානෙනා පුච්ඡිතො,
පක්ඛං පුත්ථො විශාකාසි යස්ස කමම ස්සිදං පලංගති”

“හිමොනං පච්ඡිමෙ මාසෙ පනාපතොන දිවාකරො,
පරෙසං භතකො පොසො අමාරාමං අසිචති.

අප තෙන අගමා භික්ඛු භාරිපුත්තො ‘ති විස්සුතො,
කිලකතරුපො කායෙන අකිලනොතො ව වෙනසා.

තච දිසාන ආයතනං අපොච්ච අභිසිචතො,
සාධුකා භතෙන නිගාපෙසං යං මමස්ස සුඛා වහං.

තස්ස මෙ අනුකම්පාය නිකම්පි පතනච්චරං,
නිසිදි රුකිනුලසම් ඡායායං එකච්චරො.

නච අපේක්ෂා වාරිනා පසන්නමනසො නරො,
නභාපසි රුකිනුලසම් ඡායායං එකච්චරං,
අපේක්ෂා ව සිතොනා සමණොනභාපිනො
මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පජං,

ඉති සො පීඨියා කායං
සංඛං ඵරති අතනතො,

තදෙව එතනකං කම්මං අභාසිංතාය ජිනියා,
පහාය මානුසං දෙහං උපපන්නො 'ඔති නඤ්ඤො,
නඤ්ඤො පවතො රමෙම නානාදීප්ගණායුතො,
රමාමි නචචිති නති අව්ජරාහි පුරකකිංතා"ති.

තං සුඛා පොරො නස්සාසයා ඤානා ධම්මංදෙසෙසි; දෙසනාව
සානන දෙවපුත්තො පරිවාරෙහි සඬං සොනාපතති පලෙ පති
ට්ඨති ඵෙරොනතො ආගන්තො තං පවතති සංචු ආරොචෙසි;
සංචු පුත තං චන්ද්‍රං දෙසෙසි; දෙසනාවසානන මහාජනස්ස සා
න්තිකා ජනා, ආනිසංසො වස්ස,—

සුසංකිතං ගතිරසුපපන්නං
නානාවධං ඤාතිතසකතිරාදිං,
පිට්තති කාලෙ වරපානකං මෙ
පානපපදනස්ස පලං වදන්ති.
අඬිවිමානවණං නා—9.

පානිකපායොගොනාම දුතිසො පරිච්ඡේද.

“විඤ්ඤා යථා විගතවලාගතක නගෙ” ති උපසංයදයකවිමානං
තස්ස කාලපතති; ගතවා රාජගහ විහරති චෙට්ඨනෙ තෙනසම්
මගන හිකුලා ගාමකාවාසෙය වස්සං වසිංසා වුත්තවසෙසො පවාපරසා
ගගවන්න. වජ්ඣං රාජගහං ගව්ජනො අනනරාමගහ සායං අ
ඤ්ඤානරං ගාමං පඤ්ඤා නිවාසට්ඨානං පරිභොගනො අඤ්ඤානරං උ
පාසකං දිස්වා පුත්‍ර “උපාසක ඉමස්මිං ගාමෙ අත්ථි කිච් පබ්බාචිනා
නං වසනට්ඨානකති, උපාසකො පසන්නමිතො පෙරං විඤ්ඤා
භරං ගතවා ගරියාය සඬං මනෙතවා පෙරස්ස වසනට්ඨානං
භානං පරිච්ඡේදකා තත ආසනං පඤ්ඤාපෙඤ්ඤා පාදෙකං පාදපි
ථං පාදකභලිකං උපට්ඨපෙත්වා පෙරං පවෙසෙත්වා තස්මිං පාදෙ

කඩමිනෙක පදිපං පස්සාලෙක පව්වසරණානි පක්ඛාදපකා අද
සී; සාධකතා ව නිමිනෙකකා නං දුකිසදිවිසෙ මහාපරකා පාන
කාසාය ගුලිමිනෙකි දාසා පෙරං ගව්වනං අනුගතයා නිව්තනි,
සො අපරෙත සමයෙන සහ හරියාය කාලං කාසා නාමයිංසගමි
නො මාදසංසොජනිතක කණකවිමානෙ නිබ්බතා; නං ආයසො ම
හාමොගාලොකො මිහිංගානි පටිපුච්ඡ;

[illegible]

“සෞ දෙවපුත්තො අතනමිත්තො මොහොලොත්තන පුට්ඨිනො,
පණ්ණං පුට්ඨාං විශාකාසි තස්ස ඛම්මසසිදං පලාන්”

“අහළු හරියා වී මිනුසුලොමෙකි උපසංඝං අරහතො අදමහ,
අනුච්ඡාදානං පසන්නාචිත්තං සකකච්ච දුතං විපුලං අදමහ.
තෙනා මෙ තාදිසං විමර්ශනං තෙනා මෙ ඉධ මිජ්ඣාති,
උපසංඝං නති ච තෙ භොගා මසනෙවි මනාසො පියා,
තෙනාමති ඵලස්සන්ධිනානුභාවො
විමර්ශනං ටි මෙ සබ්බදිසං පභාසති, ති

உருவம், உருவம், உருவம், உருவம், உருவம், 10

සෞභාග්‍යය සහ සාධක කිහිපයක්
 දකුණු ආණ්ඩුකාරාණන්,
 ඩොනි සෙවනේ සුභානි මව්වැ
 මණ්ඩලයේ සභා මණ්ඩලය.

ಶಿವ ವಿದ್ಯಾ. ೧. ೧. ೧.

“ප්‍රබේන ප්‍රවේනකුඹ්බයා දඟ් : උතතරසාටිකං,
තොනති රජං අලභී නන්දරාජ’ති මෙයුතනනි”

[illegible]

ආරම්භය, සො හං දිස්වා “කසවා හතොත සංහරිතො ධරෙපා” “හි ආහ, “අනුමානා නිප්පතොති උපාසකා” “හි නං සුභා කුලපු තොතා පසන්නාචිතොතා “ඉමිනා හතොත කරොපා” “හි උතතර සාටකං මොවෙනා පච්චිකපුඤ්ඤා පාදපිටෙඨ ධරෙපනා ඵලමාහ, “හතොත ඉතො පටිසාය සප්ප සප්පහපෙ හවාමි, නිබ්බතනිසං තතට්ඨානෙ දිබ්බං චිත්තං මෙ සබ්බිකාලං හවතු, මා මය්හං විකල්පොසොකු, කදුපි සං භවංතා නමිති සමිජ්ඣිතො” “හි පච්චික කුමො තස්ස අනුමොදනා කරොතොතා ඵලමාහ,

“ඉමිතං පනිතං තුය්හං ඛිප්පමෙව සමිජ්ඣිකු
සබ්බික පුරොනතු සබ්බසා වන්දෙ පණ්ණරසො යපා.

ඉමිතං පනිතං තුය්හං ඛිප්පමෙව සමිජ්ඣිකු
සබ්බික පුරොනතු සබ්බසා මිණිපෙතිරසො යපා,, ‘හි

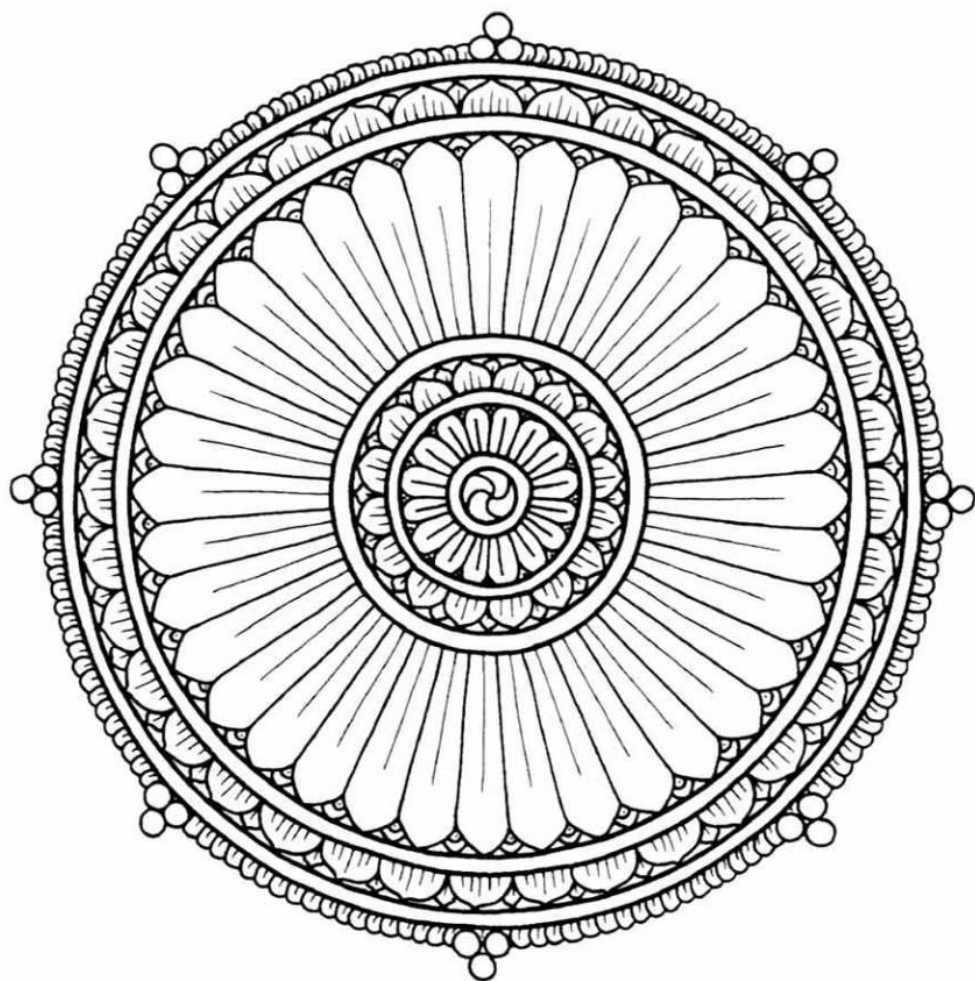
මිහි ගාථාහි අනුමොදනං අකාසි, සොපි කුලපුතොතා සාමනා සුභං ධරා ඉතො වුතො දෙවලොතො නිබ්බතති, හතො වුතො භාරාණසිතො යොජනමතොතා ධරොත අඤ්ඤාතරසමි අමථාකුලෙ නිබ්බතති, තො වුමිමනියා නසමි, ගාමෙ නාකාපනා සංඝාතං ගොති, සො මාතරං ආහ, “සාටකං මෙ අමිමදෙති නාකපනං කිල ස්සාමිති” යා ධොතවන්තං නිගරිතො අද්ධ “අභි පුලං ඉදං අඤ්ඤං දෙතිති” “සා අඤ්ඤං චිත්තං නිගරිතො අද්ධ, තමපි පටිසායපි, අපං නං මානා ආහ. “තාන සාදිසෙ මයං ගෙගො පාතා නාපි තො ඉතො සුමුමතරං පටිලානාය පුඤ්ඤනති” “සො “තෙනාමි ලහනට්ඨානං හවමි අමො” “හි “පුතනක අහං අපොච්චි තුය්හං භාරාණසිතතරෙ රජ්ජපටිලාහං ඉමිතාමි” “හි සො “සාග්‍ර අමො” “හි මාතරං වන්දිතා පදකමිණං කතා සරා නිකබ්බි, ටොතා පුතනා නිකබ්බතං දිස්වා විතනමය්හානුරතනිතති න කිමි ආහ, සො පන පුරිසො “සදි පුඤ්ඤං අපි මොපං සාටකං ලභිස්සාමි” ‘හි පුඤ්ඤනිසාමෙන වොදිසමානො ගාමකො නිකබ්බිතො භාරාණසිං පනා උග්ගතො මහලසිලාපුමෙව සිසං පාරාජිකා නිපෙත්, තො ව භාරාණසිරඤ්ඤා කාලකතාසං සග්ගමො දිවිසොසොති, අමට්ඨා රඤ්ඤා සරිරකිං කතා රජගතො සතනිපතියා ම නාසිංසු “රඤ්ඤා ව ඵතා ධිතා ‘ව අපි, පුතොතා නාමි, අරාජිකා රජං නාම නට්ටෙති, තො රාජ ගොති” හි, “භං ගොති භං ගොති” හි අපං පුරොනිතො තො ආහ, “බහුකං මලොකකතුං නට්ටෙති, හඤ් මං දෙවතා ආරාධොති පුය්සරං විසෙසෙස්සාමා”

‘හී, තෙ “සාධු” ‘හී එකවිත්තු හුඤ්ඤා එකං චගලරථං සුභසාහිතං සුසංස්කරං කඤ්ඤා චතුරාර්ථිකගතෙකා පරිභාෂිතාස භූමියා චිත්තා ඤාණං පඤ්ඤාපෙතා උපරි චෙලවිතානං බහිස්සා නාඤ්ඤා පඤ්ඤා පෙතා නාභාෂිතමභිතෙක චන්දනාදරා කුමුදවිතෙණ්ණ සිංහවෙ යගම චන්දනාදරෙක ආකාශෙක උපරිමභිතරථස්ස සමිපෙක සපෙසුං, පච්චිධං රාජකකුධනභිං රථෙ ආරොපයිංසු;—

“ඡන්තං චාමරමුණ්ණිසං බග්ගං සොචණ්ණපාදුකං,
ඉමානිපචි හණ්ඩානි රාජුතං අභිසෙකිනන්ති”

සෙතවිත්තං රථමණ්ණි උසානපෙතා මාලාගක්ඛවාසදිපබුමා දිගි පුප්පාදා දෙවසකකාරබලිං සංඝාරන්තිං අනංසු සකලතා භරා පාංචාච සකලනගරං දෙවනගරං විස අලඛිකාරිකා සපුසා නිබරපතාකානි උපලපදුමප්‍රචිරිකකුමුදපුණ්ණසවා ච කදලිකො ච සපෙතා සුනනානා නානාචණ්ණවජ්ජාහරණාදිති අලඛිකාරිකා රාජකුලං පටිසිකා අධිංසු, සතෙක අමච්චිබ්‍රාහ්මණගහපතිකා ච උතරන නිපජ්ජිකා “සාමී රථ දෙවරාජ මයං ඉදං අනාථා අරාජිකං රජුං නාමිධිති, අච්ඡාකං සෙතවිත්තසානු ව්‍යථිකං රජුසාමීං දෙගි” ‘හී සාමීකා සංඛතුරිකානි වජ්ජිංසු, අථ තෙ අසා සෙතෙව ගිවං ඉතමෙසා රජුගා උකම්පිකා රාජහවනං පදකම්ණා කඤ්ඤා නතො නිකම්පිකා අලඛිකමණ්ණන රථං තෙකා පාචිතවාසමුඛා ගව්ණති, රථා භාෂ සරාජිකා සංඝානි තුරිකානි පුරුතො වජ්ජනි, අරාජිකා පන සංඝානි තුරිකානි පච්ඡතො වජ්ජනි, තසවා මනුසාසා පුසාරථං විසංචේතො පච්ඡතො තුරිකානි පභණ්ණාපෙසුං, රථො පාචිතවාසරන නිකම්පිකා උසානාමිමුදො පාසාස, අමච්චාදකො උසානාමිමුදං ගව්ණතං රථං දිසා “නිව්ච්චනො” ‘හී ආනංසු, පුප්පානිතො “මානිච්චනො” ඤාං ඤානං ගමිසානි නං ඤානං සතෙක මයං අනුගච්ඡිසාමා” ‘හී ආන, රථො උසානං පටිසිකා කුමාරං පදකම්ණං කඤ්ඤා ආරොහනසප්පා හුඤ්ඤා අධිංසු; පුප්පානිතො කුමාරස්ස පාරුපකකණ්ණං අපෙතකා පාදහලානි ඔලොකනොතො ගව්ණතුරෙසා “නිධිතු අසා දිපො විසහසපරිවාසරසු චතුසුමනාදිපෙසු චසසා රජුං කාමරතුං සුභං” ‘හී වජ්ජා තෙනගි එකපතා රෙතෙච සංඛතුරිකානි පභණ්ණතො” ‘හී, තසා ධිතිරා නනස්සොගවිතිකකතුං තුරිකානි පභණ්ණාපෙසු, අථ කුමාරො මුඛං විවරිතො ඔලොකකඤ්ඤා “තෙන කමෙමන ආගතස්ස තාකා” ‘හී ආන, “දෙව ඉදං රජුං තුමහාකං පාදුණාති” ‘හී, “තුමහාකං රාජකකනති,,

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු